

ZASTUPNIČKI DOM SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VODAMA

Prolašavam Zakon o vodama koji je zastupnički dom sabora republike hrvatske donio na sjednici 13. Prosinca 1995.

Broj: 01-95-2119/1

Zagreb, 19. prosinca 1995.

Predsjednik Republike Hrvatske

dr. Franjo Tuđman, v. r.

Zakon

o vodama

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje pravni status voda i vodnog dobra, način i uvjeti upravljanja vodama (korištenje voda, zaštita voda, uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda), način organiziranja i obavljanja poslova i zadataka kojima se ostvaruje upravljanje vodama; osnovni uvjeti za obavljanje djelatnosti vodnog gospodarstva; ovlasti i dužnosti tijela državne uprave i drugih državnih tijela, jedinica lokalne samouprave i uprave i drugih pravnih subjekata, te druga pitanja značajna za upravljanje vodama.

Ovim se Zakonom osnivaju i "Hrvatske vode" - pravna osoba za obavljanje poslova upravljanja vodama (u daljnjem tekstu : "Hrvatske vode").

Sredstva za financiranje poslova i zadataka kojima se ostvaruje upravljanje vodama osiguravaju se u skladu s posebnim zakonom.

Članak 2.

Odredbe ovoga Zakona odnose se na:

- površinske i podzemne kopnene vode uključujući ušća rijeka koje se ulijevaju u more i kanala spojenih s morem, do crte razgraničenja iz članka 4. točke 6. ovoga Zakona,

- mineralne i termalne vode, osim mineralnih i geotermalnih voda iz kojih se mogu pridobivati mineralne sirovine ili koristiti akumulirana toplina u energetske svrhe što se uređuje Zakonom o rudarstvu,
- nalazišta vode za piće u teritorijalnom moru,
- vode mora u pogledu zaštite od onečišćenja s kopna i otoka.

Ravnatelj Državne uprave za vode (u daljnjem tekstu: ravnatelj) i ministar ministarstva nadležan za poslove pomorstva sporazumno utvrđuju crtu razgraničenja kopnenih voda i voda mora iz stavka 1. alineja 1. ovoga članka u vezi s člankom 4. točkom 6. ovoga Zakona.

Članak 3.

Vode su opće dobro koje zbog svojih prirodnih svojstava ne mogu biti ni u čijem vlasništvu.

Vode kao opće dobro imaju osobitu zaštitu Republike Hrvatske.

Za korištenje i stjecanje prava na vodama, pored odredaba ovoga Zakona, moraju biti ispunjeni i uvjeti određeni posebnim zakonima (zaštita prirode, plovidba, ribarstvo, zdravstvo i dr.).

Članak 4.

Pojedini izrazi, prema ovom Zakonu, imaju sljedeće značenje:

1. vodni režim čini prostorni raspored i izgrađenost vodnog sustava te stanje količina i kakvoće voda na određenom području i u određenom vremenu,
2. vodni sustav čine svi vodotoci i druge vode, vodna dobra i vodne građevine na određenom području (područje Republike Hrvatske, vodno odnosno slivno područje),
3. korito je terensko udubljenje kroz koje stalno ili povremeno teku vode odnosno u kojem se nalaze stajace vode,
4. obalu čini pojas zemljišta uz korita tekućih i drugih kopnenih voda koji služi pristupu vodi i redovnom održavanju korita voda,
5. vodotok čini korito tekuće vode zajedno s obalama i vodom koja njime stalno ili povremeno protječe,
6. ušće rijeke koja se ulijeva u more i kanala spojenog s morem čini korito vodotoka s obalama do crte razgraničenja koja spaja najdalje suprotne točke njihovih obala na utoku u more,
7. međudržavne vode su vode koje čine ili presijecaju državnu granicu.

II. UPRAVLJANJE VODAMA

Članak 5.

Upravljanje vodama čini skup aktivnosti, odluka i mjera čija je svrha održavanje, poboljšanje i ostvarivanje jedinstva vodnog režima na određenom području, što se ostvaruje osobito osiguravanjem potrebnih količina vode odgovarajuće kakvoće za različite namjene, zaštitom voda od onečišćenja, uređenjem vodotoka i drugih voda i zaštitom od štetnog djelovanja voda.

Članak 6.

Upravljanje vodama zasniva se na načelima:

1. voda je nezamjenjiv uvjet života i rada. Obveza je svih osoba s pažnjom čuvati njezinu kakvoću, štedljivo i racionalno je koristiti, uz jednake zakonom utvrđene uvjete,
2. vodama se upravlja prema načelu jedinstva vodnog sustava i načelu održivog razvoja kojim se zadovoljavaju potrebe sadašnje generacije i ne ugrožavaju pravo i mogućnost budućih generacija da to ostvare za sebe,
3. teritorijalne jedinice za upravljanje vodama jesu vodna i slivna područja kao hidrografske i gospodarske cjeline. Granice administrativno-teritorijalnih jedinica ne mogu biti zaprekom za integralno upravljanje vodama na tim područjima,
4. u pripremi i donošenju planova koji su osnova upravljanja vodama polazi se od obveze cjelovite zaštite okoliša i ostvarivanja općeg i gospodarskog razvoja Republike Hrvatske,
5. za korištenje voda koje prelaze granice dopuštene opće uporabe, kao i za svako pogoršanje kakvoće vode, plaća se naknada razmjerno koristi odnosno stupnju i opsegu utjecaja na promjene u stanju voda,
6. propisima kojima se utvrđuju zadaci i obveze za ulaganja u poboljšanje vodnog sustava moraju se utvrditi i izvori za njihovo financiranje.

Članak 7.

Vodni režim se utvrđuje na osnovi dugoročnog praćenja prostornog rasporeda količine, kakvoće i drugih osobina voda i izgrađenosti vodnog sustava.

Pod promjenama vodnog režima razumijevaju se sve promjene koje nastaju uslijed ljudske djelatnosti i ponašanja ili djelovanja prirodnih sila kojima se mijenjaju količina ili kakvoća voda i njihov prostorni i vremenski raspored.

1. VODNE GRAĐEVINE

Članak 8.

Vodne građevine su građevinski objekti ili skupovi takvih objekata zajedno s pripadajućim uređajima koji čine tehničku odnosno tehnološku cjelinu, a služe za uređenje vodotoka i drugih voda, zaštitu od štetnog djelovanja voda, zahvaćanje voda radi njihova namjenskog korištenja i za zaštitu voda.

Članak 9.

Vodne građevine, s obzirom na njihovu namjenu, jesu:

1. regulacijske i zaštitne vodne građevine - napisi, obaloutvrde, umjetna korita vodotoka, odteretni kanali, lateralni kanali za zaštitu od vanjskih voda, odvodni tuneli, brane s akumulacijama, ustave, retencije i drugi pripadajući im objekti, crpne stanice za obranu od poplava, građevine za zaštitu od erozija i bujica, te drugi objekti pripadajući ovim građevinama,
2. vodne građevine za melioracijsku odvodnju - osnovna i detaljna kanalska (melioracijska) mreža, crpne stanice za melioracijsku odvodnju, drenaže i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,

3. vodne građevine za korištenje voda:

a) za vodoopskrbu - vodozahvati (zdenci, kaptaže, zahvati na vodotocima, jezerima i akumulacijama, crpke i sl.), uređaji za pročišćavanje vode za piće, vodospreme i magistralni cjevovodi,

b) za melioracijsko navodnjavanje - akumulacije i druge zahvatne građevine, razvodna mreža i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,

c) za proizvodnju električne energije - akumulacije, dovodni i odvodni kanali i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,

d) za plovidbu - plovni putevi, prevodnice, ustave i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,

4. vodne građevine za zaštitu voda - kolektori, uređaji za pročišćavanje otpadnih voda, ispusti u prijemnik i drugi objekti pripadajući ovim građevinama.

Građenje vodnih građevina iz stavka 1. točke 1. ovoga članka u interesu je Republike Hrvatske.

Građenje vodnih građevina iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka koje se financira iz sredstava proračuna ili drugih namjenskih sredstava koja se osiguravaju na osnovi zakona ili propisa donesenog na osnovi zakona, u interesu je Republike Hrvatske.

U svrhu građenja građevina iz stavka 2. i 3. ovoga članka može se neposredno podnijeti prijedlog za izvlaštenje sukladno odredbama Zakona o izvlaštenju.

Članak 10.

Regulacijske i zaštitne vodne građevine su dobra od interesa za Republiku Hrvatsku i u njenom su vlasništvu.

Vodnim građevinama iz stavka 1. ovoga članka upravljaju "Hrvatske vode", koje se brinu o njihovu čuvanju, redovnom tehničkom i gospodarskom održavanju i namjenskom korištenju.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka regulacijske i zaštitne vodne građevine koje se grade na zemljištu određene pravne odnosno fizičke osobe i sredstvima te osobe, a koje služe isključivo za potrebe poljoprivredne ili druge dozvoljene djelatnosti odnosno radi zaštite njene imovine, u vlasništvu su te osobe.

Članak 11.

Vodne građevine za melioracijsku odvodnju i vodne građevine za melioracijsko navodnjavanje čije se građenje financira sredstvima proračuna ili sredstvima posebnih naknada koje u skladu sa zakonom plaćaju korisnici na slivnom području, su dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i u vlasništvu su županija na čijem se području nalaze.

Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se i na vodne građevine za melioracijsku odvodnju i vodne građevine za melioracijsko navodnjavanje izgrađene do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Vodnim građevinama iz stavka 1. i 2. ovoga članka upravljaju "Hrvatske vode".

Iznimno od stavka 1. ovoga članka vodne građevine za melioracijsku odvodnju i vodne građevine za melioracijsko navodnjavanje, koje se grade sredstvima vlasnika zemljišta i za potrebe toga zemljišta vlasništvo su te osobe.

Članak 12.

Građenje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, tehničko i gospodarsko održavanje vodotoka, vodnog dobra i vodnih građevina provodi se u skladu s planom upravljanja vodama.

Plan upravljanja državnim vodama (članak 11. stavak 1.) donose "Hrvatske vode" u suglasnosti s ravnateljem.

Planove upravljanja lokalnim vodama na pojedinim slivnim područjima donose "Hrvatske vode" uz suglasnost županijskih skupština županija na čijem je području slivno područje odnosno uz suglasnost Gradske skupštine Grada Zagreba za slivno područje Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: županijska skupština).

Članak 13.

Tehničko i gospodarsko održavanje, snošenje dijela troškova održavanja i usklađivanje korištenja višenamjenskih akumulacija i drugih vodnih građevina koje se, osim za zaštitu od štetnog djelovanja voda, koriste i za druge namjene (proizvodnja električne energije, navodnjavanje, rekreacija i sl.), ostvaruje se u skladu s ugovorom koji zaključuju "Hrvatske vode" i drugi ovlaštenici prava na tim građevinama uz suglasnost Državne uprave za vode.

2. TERITORIJALNE OSNOVE ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Članak 14.

Područje Republike Hrvatske se u svrhu upravljanja vodama dijeli na vodna i slivna područja.

Članak 15.

Vodna područja obuhvaćaju područje jednog ili više slivova glavnih riječnih vodotoka ili njihovih dijelova, koji čine prirodnu hidrografsku cjelinu.

Vodna područja su:

1. vodno područje sliva Save,
2. vodno područje slivova Drave i Dunava,
3. vodno područje primorsko-istarskih slivova,
4. vodno područje dalmatinskih slivova.

Granice vodnih područja utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 16.

Slivno područje obuhvaća, u okviru vodnog područja, jedan ili više slivova manjih vodotoka za koje se, zbog povezanosti vodne problematike, izgrađenog vodnog sustava i gospodarskih uvjeta osigurava jedinstveno upravljanje vodama.

Slivno područje čini teritorijalnu jedinicu za upravljanje lokalnim vodama.

Slivna područja utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 17.

Površinske vode dijele se na vode značajne za Republiku Hrvatsku (u daljnjem tekstu: državne vode) i na lokalne vode.

Popis državnih voda utvrđuje Vlada Republike Hrvatske. Ostale površinske vode, osim voda iz stavka 2. ovoga članka, smatraju se lokalnim vodama.

3. PLANSKE OSNOVE ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Članak 18.

Planske osnove za upravljanje vodama su Vodnogospodarska osnova Hrvatske, te vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih područja.

Članak 19.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske je dugoročni planski dokument kojim se utvrđuju osnove za upravljanje vodama, bilanca voda i poboljšanje vodnog sustava na temelju kojeg se osigurava cjelovit i usklađen vodni režim u Republici Hrvatskoj i na svakom vodnom području (u daljnjem tekstu: jedinstveni vodni režim).

Vodnogospodarskom osnovom Hrvatske se osobito: utvrđuje raspored, zalihe i osobine voda, utvrđuju potrebe za vodom u svim područjima života, rata i drugih djelovanja i način osiguravanja dovoljnih količina vode uporabive za takve namjene, osigurava zaštita voda od onečišćenja, utvrđuju najpovoljnija tehnička i druga rješenja za uređenje vodotoka, zaštitu od poplava i drugih oblika štetnog djelovanja voda, te druga rješenja značajna za upravljanje vodama i osiguravanje jedinstvenoga vodnog režima.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske mora se zasnivati na znanstvenim istraživanjima, kontinuiranom praćenju rasporeda stanja i pojava u vezi s vodama i njihovim korištenjem, uvažavanju specifičnosti vodne problematike svakog vodnog područja i cjelovite zaštite okoliša.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske, Strategija prostornog uređenja Države, Strategija zaštite okoliša, planske osnove gospodarenja šumama na državnoj razini i planske osnove razvoja sustava unutarnje plovidbe, međusobno se usklađuju.

Članak 20.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske mora se usklađivati s promjenama koje nastaju u vodnom sustavu, gospodarskom i društvenom razvoju.

Vodnogospodarsku osnovu Hrvatske donosi Sabor Republike Hrvatske. .

Članak 21.

Osnovni planski dokument za upravljanje vodama i poboljšanje vodnog sustava na slivnom području je vodnogospodarska osnova slivnog područja ili vodnogospodarski plan slivnog područja.

Vodnogospodarska osnova slivnog područja donosi se za slivna područja s osobito složenom problematikom korištenja voda, zaštite voda, uređenja vodotoka i drugih voda, te zaštite od štetnog djelovanja voda. Na sadržaj vodnogospodarske osnove slivnog područja odgovarajuće se primjenjuje odredba članka 19. stavka 2. ovoga Zakona.

Za ostala slivna područja, osim slivnih područja iz stavka 2. ovoga članka, donose se vodnogospodarski planovi.

Vodnogospodarskim planom slivnog područja utvrđuje se: raspored, zalihe i osobine voda, potrebe za vodom, odgovarajuća tehnička i gospodarska rješenja i aktivnosti za upravljanje vodama i poboljšanje stanja voda na slivnom području.

Vodnogospodarska osnova slivnog područja i vodnogospodarski plan slivnog područja moraju biti u skladu s Vodnogospodarskom osnovom Hrvatske.

Vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih područja, program zaštite okoliša, dokumenti prostornog uređenja i planski dokumenti za gospodarenje šumama na slivnim područjima, međusobno se usklađuju.

Članak 22.

Vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih područja moraju se usklađivati s promjenama u vodnom sustavu, gospodarskim i drugim razvojem sa slivnim područjima.

Planski dokument iz stavka 1. ovoga članka donosi županijska skupština na prijedlog "Hrvatskih voda" uz pribavljenu suglasnost Državne uprave za vode o uskladenosti tog datuma s Vodnogospodarskom osnovom Hrvatske. Ako se slivno područje prostire na području dvije ili više županija ovaj dokument donose skupštine tih županija sporazumno.

Ako županijska skupština iz prethodnog stavka u roku od tri mjeseca od dana primitka prijedloga "Hrvatskih voda" ne donese vodnogospodarsku osnovu ili vodnogospodarski plan, ove planske dokumente donijet će Vlada.

Članak 23.

Bliže propise o sadržaju, načinu i postupku donošenja Vodnogospodarske osnove Hrvatske, vodnogospodarske osnove odnosno vodnogospodarskog plana slivnog područja, donosi ravnatelj.

4. KORIŠTENJE VODA

Članak 24.

Korištenjem voda, prema ovom Zakonu, smatra se:

- zahvaćanje, crpljenje i uporaba površinskih i podzemnih voda za različite namjene (opskrba vodom za piće, sanitarne i tehnološke potrebe, navodnjavanje i dr.) ,
- korištenje vodnih snaga za proizvodnju električne energije i druge pogonske namjene,
- korištenje voda za uzgoj riba,
- korištenje voda za plovidbu,
- korištenje voda za šport, kupanje, rekreaciju i druge slične namjene,

Članak 25.

Svakome je dozvoljeno korištenje voda pod uvjetima i u granicama određenim ovim Zakonom.

Voda se mora koristiti racionalno i ekonomično. Svaki korisnik vode dužan je koristiti vodu na način i u opsegu kojima se voda čuva od rasipanja i štetnih promjena njezinih svojstava (kakvoće) i ne onemogućuje zakonsko pravo korištenja voda drugim osobama.

Članak 26.

Svakome je dozvoljeno, u skladu s propisima, koristiti vode običnim načinom koji ne zahtijeva posebne naprave i ne isključuje druge od jednakog korištenja (opća uporaba voda).

Opća uporaba voda obuhvaća osobito:

1. zahvaćanje vode, bez posebnih naprava, iz vodotoka i drugih prirodnih ležišta za piće, sanitarne potrebe i druge osobne potrebe domaćinstva,
2. korištenje voda iz rijeka, jezera i drugih površinskih ležišta za kupanje i rekreaciju.

Osobnim potrebama domaćinstva iz stavka 2. točke 1. ovoga članka smatra se korištenje vode za piće, održavanje čistoće i slične potrebe u domaćinstvu. Takvim korištenjem ne smatra se korištenje vode za navodnjavanje, te korištenje vode u tehnološkom procesu pri obavljanju gospodarske djelatnosti.

Članak 27.

Za svako korištenje voda koje prelazi opseg opće uporabe potrebna je vodopravna dozvola, osim kada je ovim Zakonom ili drugim propisom u skladu s ovim Zakonom određeno da se voda može koristiti bez vodopravne dozvole.

Gradsko ili općinsko vijeće, odnosno Gradska skupština Grada Zagreb (u daljnjem tekstu: gradsko, odnosno općinsko vijeće) po prethodno pribavljenom mišljenju "Hrvatskih voda" može donijeti bliže propise o mjestu, načinu i opsegu opće uporabe voda, uz obvezu osiguravanja ravnopravnog i jednakog korištenja voda za sve, te uz uvjet da opća uporaba voda ne smije biti na štetu ostalih posebnih namjena voda određenih ovim Zakonom.

Članak 28.

Vlasnik, odnosno ovlaštenik drugoga stvarnog prava na zemljištu može bez vodopravne dozvole slobodno koristiti:

1. oborinske vode koje se skupljaju na njegovu zemljištu,
2. vode koje izviru na njegovu zemljištu a do granice tog zemljišta ne stvaraju vodotok (ne otječu izvan granica toga zemljišta),
3. podzemne vode na njegovu zemljištu koje se koriste granicama osobnih potreba domaćinstva (iz zdenaca, crpki i sl.)

Članak 29.

Korištenje voda može se privremeno ograničiti ili trajno obustaviti :

1. ako nastupi privremena nestašica vode u tolikom opseg da nije moguće zadovoljiti potrebe svih korisnika

voda na određenom području,

2. ako se utvrdi da su zalihe podzemnih voda ili voda i drugih izvorišta iz kojih se crpi voda za potrebe javne vodoopskrbe u tolikoj mjeri iscrpljene da nema mogućnosti za njihovo daljnje crpljenje ili da postoji opasnost od njihovog potpuno iscrpljivanja,

3. ako je zbog postojećeg opsega crpljenja voda pogoršana kakvoća vode ili bi moglo nastupiti njeno pogoršanje,

4. ako je zbog smanjenja razine podzemnih voda došlo do ugrožavanja šumskog ekosustava.

Odluku o privremenom ugraničenju ili trajnoj obustavi korištenja voda u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka donosi županijsko poglavarstvo, odnosno Gradsko poglavarstvo Grad Zagreba (u daljnjem tekstu: županijsko poglavarstvo) a ako ograničenje ili zabrana crpljenja odnosi na područje dviju ili više županija odluku donosi ravnatelj.

Članak 30.

Pravna ili fizička osoba koja prilikom rudarskih radova, iskopa tunela, drugih iskopa i bušenja tla naiđe na podzemne vode (izvorišta voda, tekuće i stajće vode) dužna je to odmah, najkasnije u roku od 48 sati od nalaza prijaviti vodopravnom inspektorcu odnosno "Hrvatskim vodama" ili najbližoj policijskoj upravi koja je dužna o tome odmah izvijestiti "Hrvatske vode".

Pravna, odnosno fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je vodopravnom inspektorcu i ovlaštenoj osobi "Hrvatski voda" dopustiti uzimanje podataka i obavljanje potrebnih ispitivanja radi utvrđivanja ležišta, količine i kakvoće vode te poduzeti potrebne mjere osiguranja koje joj naloži ta osoba.

Članak 31.

Grad, odnosno općina na čijem se području nalazi akumulacija ili retencija čijom namjenom pravne i fizičke osobe i području drugog grada, odnosno općine ostvaruju korist, ili pravo na rentu (naknada).

Rentu iz stavka 1. ovoga članka plaća grad, odnosno općina na čijem se području ostvaruje korist od akumulacije ili retencije. Godišnji iznos rente sporazumno utvrđuju gradovi, odnosno općine iz stavka 1. ovoga članka u visini neostvarenog dijela poreza na dohodak i iznosa prireza od zemljišta koje se nalazi pod akumulacijom, odnosno retencijom. Iznos naknade utvrđuje se prema podacima o površini, kulturi i klasi zemljišta iz katastra zemljišta u vremenu prije nastanka akumulacije, odnosno retencije. Ako katastar ne raspolaze tim podacima, iznos naknade utvrđuje se na temelju usporedbe sa odgovarajućim zemljištem u okolišu akumulacije, odnosno retencije.

U slučaju izostanka sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, visinu naknade utvrđuje arbitražna komisija koju imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ravnatelja.

Grad, odnosno općina koja je prema odredbi ovoga članka obvezna plaćati rentu, ima pravo rasporediti i naplatiti utvrđeni iznos rente, uvođenjem posebne naknade od pravnih i fizičkih osoba koje ostvaruju neposrednu korist od akumulacije, odnosno retencije.

Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na akumulacije čija se voda prvenstveno koristi za proizvodnju električne energije.

Vlada Republike Hrvatske donijet će bliže propise o osnovama i načinu utvrđivanja visine rente i rokovima

njena plaćanja, postupku i načinu uvođenja posebne naknade, osnovama za uvođenje pojedinačnih obveza, plaćanja posebne naknade i načinu prikupljanja sredstava te naknade.

a) Vodoopskrba

Članak 32.

Korištenje voda za opskrbu stanovništva vodom za piće, sanitarne potrebe, protupožarne zaštite i potrebe obrane ima prvenstvo u odnosu na korištenje voda za ostale namjene.

Ovisno o specifičnim potrebama i uvjetima na pojedinim slivnim područjima može se odrediti red prvenstva korištenja voda uz obavezno davanje prvenstva namjenama iz stavka 1. ovoga članka. Odluku o tome donosi županijska skupština uz suglasnost Državne uprave za vode.

Ako se slivno područje nalazi na području više županija, odluku iz stavka 2. ovoga članka donose županijske skupštine tih županija sporazumno, a ako se ne postigne sporazum, odluku donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 33.

Grad odnosno općina, ima prvenstveno pravo korištenja voda iz izvorišta i drugih ležišta na njenom području za namjene iz članka 32. ovoga Zakona u opsegu koji odgovara potrebama toga područja za razdoblje od pet godina od dana postavljanja zahtjeva druge jedinice lokalne samouprave za korištenje voda za iste namjene.

Ukoliko se ne postigne sporazum o pravu korištenja voda iz stavka 1. ovoga članka, o zahtjevu druge jedinice lokalne samouprave rješava Državna uprava za vode.

Članak 34.

Vodoopskrbnu djelatnost, prema ovom Zakonu, čine poslovi zahvaćanja i crpljenja podzemnih i površinskih voda za piće i druge potrebe i njihova pročišćavanja do stupnja zdravstvene ispravnosti, dovođenje do mjesta potrošnje raspodjela korisnicima.

Vodoopskrbnu djelatnost obavljaju pravne osobe organizirane u skladu sa zakonom kojim se uređuje komunalno gospodarstvo.

Vodoopskrbni sustav čini skup objekata i uređaja za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 35.

Pravne osobe koje obavljaju vodoopskrbnu djelatnost dužne su osigurati stalni i sustavni pregled vode i poduzimati mjere za osiguravanje zdravstvene ispravnosti vode za piće i tehničke ispravnosti uređaja i podatke o tome dostavljati nadležnoj vodopravnoj i sanitarnoj inspekciji.

Opseg i način pregleda vode za piće i uređaja iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar zdravstva.

Članak 36.

Korištenje voda iz izvora i podzemnih voda, osim voda iz članka 28. ovoga Zakona, može se odobriti samo ako su prethodno obavljani vodoistražni radovi.

Vodoistražnim radovima smatraju se radovi i ispitivanja radi utvrđivanja postojanja, rasprostranjenosti, količine, kakvoće i pokretljivosti podzemnih voda na određenom području.

Članak 37.

Odlukom Gradskog, odnosno općinskog vijeća propisuje se:

1. način održavanja objekata i osiguravanja odgovarajuće kakvoće i količine vode i uvjeti korištenja javnih zdenaca, javnih crpki i drugih sličnih objekata koji nisu uključeni u sustav organizirane komunalne djelatnosti prema Zakonu o komunalnom gospodarstvu,
2. uvjeti osiguravanja odgovarajuće kakvoće vode i korištenja voda iz članka 28. ovoga Zakona.

Članak 38.

Kakvoća voda za vodoopskrbu, mora odgovarati uvjetima utvrđenim klasifikacijom voda (članak 71.) i drugim uvjetima propisanim zakonom, odnosno podzakonskim propisom.

Članak 39.

Pravne i fizičke osobe koje zahvaćaju i crpe vode, osim voda iz članka 28. ovoga Zakona, dužne su voditi očevidnik o količinama takve vode i o tome dostavljati podatke "Hrvatskim vodama".

Propis o sadržaju i način vođenja očevidnika i dostavljanju podataka iz stavka 1. ovoga članka donosi ravnatelj.

Članak 40.

Područje na kojem se nalazi izvorište ili drugo ležište vode koja se koristi ili je rezervirano za javnu vodoopskrbu, kao i područje na kojem se za iste potrebe zahvaća voda iz rijeka, jezera, akumulacija i sl. (u daljnjem tekstu: izvorišta), mora biti zaštićeno od namjernog ili slučajnog zagađenja i od drugih utjecaja koji mogu nepovoljno djelovati na zdravstvenu ispravnost voda ili na njenu izdašnost (zone sanitarne zaštite).

Zaštita iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s odlukom o zaštiti izvorišta kojom se, na temelju prethodnih vodoistražnih radova, određuje veličina i granice zona sanitarne zaštite, sanitarni i drugi uvjeti održavanja i druge zaštitne mjere, izvori i način njihova financiranja, te kazne za povredu odredaba te odluke.

Članak 41.

Odluku o zaštiti izvorišta čije se zone sanitarne zaštite prostiru na području jednog grada ili općine donosi nadležno gradsko, odnosno općinsko vijeće.

Odluku o zaštiti izvorišta čije se zone sanitarne zaštite prostiru na području više gradova ili općina u sastavu iste županije donosi županijska skupština.

Odluku o zaštiti izvorišta čije se zone sanitarne zaštite nalaze na području dvije ili više županija donose sporazumno skupštine tih županija. U slučaju da se ne postigne sporazum odluku donosi ravnatelj.

Za donošenje odluke o zaštiti izvorišta potrebno je prethodno mišljenje "Hrvatskih voda".

Zone sanitarne zaštite utvrđene odlukom o zaštiti izvorišta, kao i prostor rezerviran za zone sanitarne zaštite za koje nije donesena odluka moraju se uvrstiti u dokumente prostornog uređenja područja na kojima se te zone

prostiru.

Članak 42.

Kada su radi zaštite izvorišta, u zonama sanitarne zaštite, potrebna posebna povećana ulaganja u vodoopskrbni sustav i sustav javne odvodnje otpadnih voda, potrebna sredstva za takva ulaganja osiguravaju se u proračunima gradova i općina na čijem se području koristi voda iz toga izvorišta, razmjerno količini vode koja se isporučuje na području svake od navedenih jedinica lokalne samouprave.

Gradovi, odnosno općine iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo, radi podmirenja troškova navedenih ulaganja, uvesti posebnu naknadu, a koja se plaća u cijeni isporučene vode neposrednim korisnicima. Ova se naknada uvodi na određeno vrijeme potrebno za podmirenje stvarnih troškova ulaganja.

Članak 43.

Bliže propise o uvjetima i načinu utvrđivanja zona sanitarne zaštite i o mjerilima za utvrđivanje posebne naknade iz članka 42. ovoga Zakona donosi ravnatelj.

b) Korištenje voda za melioracijsko navodnjavanje

Članak 44.

Zahvaćanje i korištenje voda iz vodotoka i drugih prirodnih ležišta površinskih voda, crpljenje podzemnih voda i prikupljanje oborinskih voda za navodnjavanje poljoprivrednog i drugog zemljišta (melioracijsko navodnjavanje) obavlja se na način i pod uvjetima određenim vodopravnom dozvolom te ugovorom o koncesiji kada je to određeno ovim Zakonom.

Korisnici voda iz stavka 1. ovoga članka dužni su snositi troškove održavanja sustava za melioracijsko navodnjavanje.

Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na vode iz članka 28. ovoga Zakona.

Članak 45.

U svrhu građenja i korištenja melioracijskog sustava za navodnjavanje od interesa za više vlasnika ili korisnika zemljišta mogu se osnivati zadruge.

Za upis djelatnosti zadruge u sudski registar moraju biti ispunjeni uvjeti iz članka 174. ovoga Zakona

Stručni nadzor nad korištenjem voda za melioracijsko navodnjavanje putem zadruge obavljaju "Hrvatske vode".

Članak 46.

Melioracijski sustav za navodnjavanje za potrebe navodnjavanja vlastitog zemljišta može izgraditi vlasnik toga zemljišta.

Članak 47.

U svrhu dovođenja voda u melioracijskom sustavu za na vodnjavanje mogu se ustanovljavati služnosti.

Ako zainteresirane stranke ne postignu sporazum o ustanovljavanju služnosti, o ustanovljavanju služnosti i

visini naknade odlučuje županijski ured, odnosno ured Grada Zagreba nadležan za imovinsko-pravne poslove.

Na ustanovljavanje služnosti odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o izvlaštenju o postupku i naknadi za nepotpuno izvlaštenje.

Članak 48.

Bliže propise o tehničkim, gospodarskim i drugim uvjetim za uređenje melioracijskog sustava za navodnjavanje, tehničkog upravljanju sustavom, obavezi izvještavanja o stanju i korištenju sustava, osnovama za utvrđivanje održavanja troškova sustava načinu raspoređivanja tih troškova na korisnike donosi ravnatelj.

c) Korištenje vodnih snaga

Članak 49.

Pravo korištenja vodnih snaga za proizvodnju električne energije i za pogon uređaja koji se pokreću snagom vode, stječe se na osnovi ugovora o koncesiji i vodopravne dozvole.

Pri odlučivanju o dodjeli prava korištenja vodnih snaga polazi se od načela većeg javnog interesa (poboljšanje općeg standarda ljudi, zaštite okoliša, zaštite zdravlja i dr.) i racionalnijeg korištenja vodne snage.

Pravo korištenja vodnih snaga odobrava se na određeno vrijeme.

Članak 50.

Mjerna jedinica za količinu vode iz članka 49. stavka ovoga Zakona jest 1 m.

Mjerna jedinica za pokretačku snagu vode iz članka 49. stavka 1. ovoga Zakona jest 1 kW.

Članak 51.

Vodne građevine i uređaji za korištenje vodnih snaga mogu ju se projektirati i izvesti tako da:

- omogućavaju vraćanje voda u vodotoke ili druga ležišta voda,
- ne smanjuju postojeći opseg korištenja voda za vodoopskrbu, navodnjavanje i druge namjene ili ne sprečavaju korištenje voda za druge, u skladu s ovim Zakonom, planom utvrđene namjene,
- ne smanjuju stupanj zaštite od štetnog djelovanja voda i ne otežavaju provođenje mjera takve zaštite,
- ne pogoršavaju zdravstvene prilike i ne utječu negativno na stanje okoliša,
- ne uzrokuju štete na šumama i drugoj flori i fauni ili imovini i na zakonu utemeljenim interesima drugih osoba,
- ne otežavaju. pješački, cestovni i željeznički promet i plovidbu na unutarnjim plovnim putevima.

Članak 52.

U slučaju izgradnje akumulacija za korištenje vodnih snaga, mora se istodobno osigurati njihova višenamjenska uporaba, a osobito zaštita od poplave i drugih oblika štetnog djelovanja voda i osiguravanje vode za vodoopskrbu, navodnjavanje i druge namjene.

Višenamjenska uporaba akumulacija iz stavka 1. ovoga članka osigurava se sukladno ugovoru o koncesiji, vodopravnim uvjetima i lokacijskoj dozvoli.

Ugovorom koji zaključuju investitori građenja iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se obveza snošenja odgovarajućeg dijela troškova građenja i sudjelovanje u tehničkom i gospodarskom održavanju akumulacije i njenog okoliša nakon dovršenja građenja.

5. VAĐENJE MINERALNIH SIROVINA U PODRUČJU ZNAČAJNOM ZA VODNI REŽIM

Članak 53.

Pijesak i šljunak iz obnovljenih ležišta u području značajnom za vodni režim mogu se vaditi samo na osnovi vodopravne dozvole, te na osnovi ugovora o koncesiji kada je to ovim Zakonom određeno.

Područje značajno za vodni režim iz stavka 1. ovoga članka jest:

- vodotoci i druga ležišta površinskih voda,
- uređeni i neuređeni inundacijski pojas (članak 85. stavci 2. i 3.),
- pojas mora uz ušća rijeka koja se ulijevaju u more i kanala spojenih s morem u polumjeru od jedne nautičke milje, računajući od sredine ušća na crti određenoj u članku 2. stavku 2. ovoga Zakona.

Za vađenje pijeska i šljunka iz neobnovljivih ležišta i za vađenje kamena na području iz stavka 2. ovoga članka i u zonama sanitarne zaštite, pored uvjeta propisanih Zakonom o rudarstvu, potrebna je i vodopravna dozvola.

Članak 54.

Pravne, odnosno fizičke osobe koje na području iz članka 53. ovoga Zakona vade pijesak, šljunak ili kamen dužne su voditi očevidnik o količini i kakvoći izvađenih tvari i podatke o tome dostavljati "Hrvatskim vodama".

Sadržaj i način vođenja očevidnika i dostavljanja podataka iz stavka 1. ovoga članka propisuje ravnatelj.

Članak 55.

Pravna, odnosno fizička osoba koja na području iz članka 53. ovoga Zakona bez vodopravne dozvole i koncesije vadi pijesak i šljunak dužna je naknaditi tako počinjenu štetu prema cjeniku kojeg donose "Hrvatske vode" uz suglasnost ravnatelja.

Rješenje o naknadi štete iz stavka 1. ovoga članka donose "Hrvatske vode". Protiv toga rješenja dozvoljena je žalba Državnoj upravi za vode.

Naplaćeni iznos naknade štete iz stavka 1. ovoga članka prihod je "Hrvatskih voda" i koristi se za saniranje stanja nastalog štetnom radnjom.

Članak 56.

Vodopravnom dozvolom, odnosno ugovorom o koncesiji iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona osobito se određuje eksploatacijsko polje, količina i uvjeti vađenja pijeska, šljunka i kamena koji se može izvaditi, te obveza uređenja eksploatacijskog polja i njegova okoliša po završetku vađenja.

Eksploatacijsko polje je omeđeni prostor (dužina širina i dubina) na površini zemlje, pod vodom ili u vodi na kojem se mogu vaditi pijesak, šljunak ili kamen.

6. VODNO DOBRO I NJEGOVO KORIŠTENJE

a) Vodno dobro

Članak 57.

Vodno dobro je skup zemljišnih čestica koji obuhvaća:

- vodonosna i napuštena korita površinskih kopnenih voda,
- uređeni inundacijski pojas,
- neuređeni inundacijski pojas,
- otoke koji su nastali ili nastanu u vodonosnom koritu presušivanjem vode njenom diobom na više rukavaca, naplavlivanjem zemljišta ili ljudskim djelovanjem.

Vodno dobro je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, koje ima njezinu osobitu zaštitu i koristi se na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

Članak 58.

Rješenjem nadležnog tijela, prema prethodnom mišljenju "Hrvatskih voda" utvrđuje se pripadnost nekog zemljišta vodnom dobru.

O pripadnosti zemljišta iz stavka 1. ovoga članka vodnom dobru na državnim vodama odlučuje Državna uprava za vode.

O pripadnosti zemljišta iz stavka 1. ovoga članka vodnom dobru na lokalnim vodama odlučuje županijski ured, odnosno uredi Grada Zagreba nadležni za upravljanje vodama (u daljnjem tekstu: županijski ured).

Članak 59.

Vodno dobro služi održavanju i poboljšanju vodnog režima, a osobito je namijenjeno za :

- građenje vodnih građevina i postavljanje uređaja za uređenje vodotoka i drugih voda,
- tehničko i gospodarsko održavanje vodotoka, obala, zaštitnih i regulacijskih vodnih građevina,
- tehničko održavanje unutarnjih plovnih puteva,
- provođenje mjera zaštite od štetnog djelovanja voda i
- ostale namjene utvrđene ovim Zakonom i drugim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

b) Javno vodno dobro

Članak 60.

Javno vodno dobro čine zemljišne čestice iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona, koje su do dana stupanja na

snagu ovoga Zakona bile upisane u zemljišnim knjigama kao javno dobro, vodno dobro, državno vlasništvo ili vlasništvo jedinica lokalne samouprave, odnosno koje su na osnovi zakona postale vlasništvom Države.

Javnim vodnim dobrom smatraju se, sve do dokaza suprotnog, i one zemljišne čestice iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona koje do dana njegova stupanja na snagu nisu bile upisane u zemljišnu knjigu, odnosno koje su upisane u zemljišnu knjigu ali nitko nije naveden kao njihov vlasnik.

Članak 61.

Javno vodno dobro je javno dobro u općoj uporabi i u vlasništvu je Republike Hrvatske.

Javno vodno dobro je neotuđivo.

Javnim vodnim dobrom upravljaju "Hrvatske vode", koje su ovlaštene na zaključivanje ugovora i poduzimanje drugih radnji u vezi s ulaganjima, tehničkim i gospodarskim održavanjem, korištenjem i davanjem na korištenje toga dobra (zakup) osim zaključivanja ugovora o koncesiji.

Članak 62.

Na javnom vodnom dobru ne može se dosjelošću steći pravo vlasništva niti drugo stvarno pravo.

Stjecanje nekog drugog prava, osim prava vlasništva, na zemljišnim česticama iz članka 60. ovoga Zakona moguće je samo na temelju prethodnog akta "Hrvatskih voda" kojim se utvrđuje da to pravo neće utjecati na ostvarivanje namjena iz članka 59. ovoga Zakona, odnosno da neće potpuno isključiti dopuštenu opću uporabu na tom dijelu javnog vodnog dobra.

Članak 63.

Svatko se pod jednakim uvjetima može služiti javnim vodnim dobrom za odmor i rekreaciju, na način i u opsegu koji određuje gradsko, odnosno općinsko vijeće uz suglasnost "Hrvatskih voda", uz obvezu osiguravanja korištenja javnog vodnog dobra za namjene iz članka 59. ovoga Zakona i ostalih korištenja koja su u javnom interesu, a osobito zaštite obala i vodnih građevina.

Radnje koje na temelju stavka 1. ovoga članka pripadaju općoj uporabi ne smatraju se radnjama štetnim za javno vodno dobro, sve dok se ne dokaže suprotno.

Članak 64.

Pravne i fizičke osobe mogu steći pravo gospodarskog korištenja dijela javnog vodnog dobra.

Pravo iz stavka 1. ovoga članka, osim za namjene iz članka 59. ovoga Zakona, stječe se na osnovi ugovora o koncesiji kada je to određeno ovim Zakonom, a u ostalim slučajevima na osnovi ugovora o zakupu.

Na dijelu javnoga vodnog dobra na kojem je prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka stečeno pravo korištenja može se drugim osobama ograničiti ili potpuno isključiti njegova uporaba.

Osoba koja neovlašteno koristi javno vodno dobro ne može ostvariti posjedovnu zaštitu.

Članak 65.

Zemljišne čestice iz članka 60. ovoga Zakona prestaju biti dijelom javnog vodnog dobra pod sljedećim uvjetima :

1. ako se rješenjem Državne uprave za vode utvrdi da je zemljišna čestica postala trajno nepotrebna za namjene iz članka 59. ovoga Zakona i da je uslijed toga prestala biti javnim vodnim dobrom, i
2. ako se u zemljišnoj knjizi briše njezino svojstvo javnog vodnog dobra.

c) Zemljišne čestice izvan sustava javnoga vodnog
dobra

Članak 66.

Zemljišne čestice iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona u kojima postoji vlasništvo drugih osoba upisano u zemljišnim knjigama, osim zemljišnih čestica iz članka 60. ovoga Zakona ne smatraju se dijelom javnoga vodnog dobra, ali su vlasnici tih čestica, u interesu održavanja jedinstvenog vodnog režima, dužni ne dopustiti njihovo korištenje za sve namjene iz članka 59. ovoga Zakona.

Odredbe stavka 1. ovoga članka odnose se i na dijelov zemljišnih čestica iz članka 57. stavka 1. ovoga zakona pod cestama i željezničkim postrojenjima neovisno o pravu vlasništva na tim česticama.

Članak 67.

U slučaju da vlasnik namjerava prodati zemljišnu česticu iz članka 66. ovoga Zakona, pravo prvokupa ima Republika Hrvatska. Prelaskom u vlasništvo Republike Hrvatske, takva zemljišna čestica postaje dijelom javnoga vodnog dobra.

Iznimno, ako su zemljišne čestice iz članka 66. ovoga Zakona osobito značajne za održavanje vodnog sustava, moguće ih je izvesti u korist Republike Hrvatske prema odredbama zakona kojim se uređuje izvlaštenje, uz naknadu tržišne vrijednosti.

7. ZAŠTITA VODA

Članak 68.

Zaštita voda od onečišćavanja (u daljnjem tekstu: zaštita voda) provodi se radi očuvanja života i zdravlja ljudi i zaštite okoliša, te omogućavanja neškodljivog i nesmetanog korištenja voda za različite namjene.

Zaštita voda ostvaruje se nadzorom nad stanjem kakvoći voda i izvorima onečišćavanja, sprečavanjem, ograničavanjem zabranjivanjem radnji i ponašanja koja mogu utjecati na onečišćenje voda i stanje okoliša u cjelini te drugim djelovanjima usmjerenim očuvanju i poboljšavanju kakvoće i namjenske uporabljivosti voda.

Članak 69.

Onečišćenje voda je promjena kakvoće voda koja nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode hranjivih i drugih tvari; utjecajem energije ili drugih uzročnika; u količini kojom se mijenjaju korisna svojstva voda, pogoršava stanje vodenih ekosustava i ograničuje namjenska uporaba voda.

Hranjive tvari iz stavka 1. ovoga članka su kemijski elementi, odnosno njihovi spojevi važni za rast i razvoj organizama (soli dušika, fosfora i sl.)

Zagađenje voda je onečišćenje većeg intenziteta koje nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode opasnih tvari energije ili drugih uzročnika u količinama, odnosno koncentraciji iznad dozvoljenih graničnih vrijednosti, time se dovode u opasnost život i zdravlje ljudi i stanje okoliša ili uslijed kojeg mogu nastupiti

poremećaji u gospodarstvu ili drugim područjima. Zagađenjem vode smatra se i svaka promjena kakvoće vode kojom se pogoršava vrsta vode određena klasifikacijom voda.

Članak 70.

Opasnim tvarima, prema ovome Zakonu, smatraju se tvari, energija i drugi uzročnici koji svojim sastavom, količinom, radioaktivnim, toksičnim, kancerogenim, mutagenim ili drugim svojstvima štetno djeluju na život i zdravlje ljudi i stanje okoliša.

Opasne tvari zabranjeno je ispuštati ili unositi u vode te odlagati na području na kojem postoji mogućnost njihova onečišćenja, odnosno zagađivanja osim pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom ili propisima donesenim na temelju ovoga ili drugog zakona.

Vlada Republike Hrvatske propisuje koje se tvari i u kojoj količini sukladno stavku 1. ovoga članka smatraju opasnim tvarima.

Članak 71.

Klasifikacijom voda određuju se vrste voda koje odgovaraju uvjetima kakvoće voda u smislu njihove opće ekološke funkcije, kao i uvjetima korištenja voda za određene namjene.

Klasifikacija voda određuje se na temelju graničnih vrijednosti pojedinih tvari i drugih svojstava vode (pokazatelji) dopuštenih za određenu vrstu vode.

Pokazatelji iz stavka 2. ovoga članka osobito su: fizikalni pokazatelji, režim kisika, hranjive tvari, kovine, organski spojevi, mikrobiološki pokazatelji, biološki pokazatelji i radioaktivnost.

Klasifikaciju voda propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 72.

Radi sprečavanja pogoršanja kakvoće voda i zaštite okoliša u cjelini, propisuju se granične vrijednosti opasnih i drugih tvari :

1. za tehnološke otpadne vode prije njihova ispuštanja u sustav javne odvodnje otpadnih voda, odnosno u drugi prijemnik,
2. za vode koje se nakon pročišćavanja ispuštaju iz sustava javne odvodnje otpadnih voda u prirodni prijemnik,
3. za otpadne vode i tvari koje se ispuštaju u septičke i sabirne jame.

Propise iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka donosi ravnatelj, a propis iz točke 3. donosi županijska skupština.

Članak 73.

Pravne i fizičke osobe koje u vezi s obavljanjem gospodarske ili druge djelatnosti unose, ispuštaju ili odlažu opasne tvari koje mogu onečistiti vode, dužne su te tvari prije ispuštanja u sustav javne odvodnje ili drugi prijemnik, djelomično ili potpuno odstraniti u skladu s odredbama ovoga ili drugoga zakona, odnosno propisa donesena na temelju zakona.

Članak 74.

Djelatnost odvodnje otpadnih voda, prema ovome Zakonu, čine poslovi skupljanja otpadnih voda, njihova dovođenja do uređaja za pročišćavanje, pročišćavanja i ispuštanja u prijemnik, obrade mulja koji nastaje u procesu njihova pročišćavanja, i poslovi odvodnje oborinskih voda iz naselja putem sustava javne odvodnje.

Odvodnja otpadnih voda mora se provesti tako da ne onečišćuje podzemne vode:

Djelatnost odvodnje otpadnih voda obavljaju pravne osobe organizirane u skladu sa zakonom kojim se uređuje komunalno gospodarstvo.

Sustav javne odvodnje čini skup objekata i uređaja za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 75.

Pravne i fizičke osobe dužne su otpadne vode ispuštati u sustav javne odvodnje otpadnih voda ili na drugi način u skladu s odlukom o odvodnji otpadnih voda.

Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati osobito: odredbe o načinu odvodnje otpadnih voda, obvezu priključenja na sustav javne odvodnje otpadnih voda, uvjete i način ispuštanja otpadnih voda na područjima na kojima nije izgrađen takav sustav, obvezu posebnog odlaganja i odstranjivanja opasnih i drugih tvari, te obvezu održavanja sustava javne odvodnje otpadnih voda.

Odluku o odvodnji otpadnih voda na području grada, odnosno općine donosi gradsko, odnosno općinsko vijeće. U slučaju da se istim sustavom javne odvodnje otpadnih voda odvodi voda s područja više općina, odluku donosi županijska skupština.

Članak 76.

Zaštita voda provodi se u skladu s Državnim planom za zaštitu voda i županijskim planovima za zaštitu voda, odnosno planom za zaštitu voda Grada Zagreba, (u daljnjem tekstu: županijski plan za zaštitu voda).

Planovima za zaštitu voda utvrđuju se osobito: potrebna istraživanja i ispitivanja kakvoće voda, mjere zaštite voda uključujući i mjere za slučajeve izvanrednih i iznenadnih zagađenja voda, planovi građenja objekata za odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda u naseljima, potrebna financijska sredstva, izvori i način financiranja, osobe koje su dužne provoditi plan te njihova ovlaštenja i odgovornosti.

Plan građenja objekata za pročišćavanje otpadnih voda u Državnom planu za zaštitu voda obuhvaća objekte i uređaje za pročišćavanje otpadnih voda od najmanje 50.000 ekvivalentnih stanovnika (ES).

Sastavni dio planova za zaštitu voda je kategorizacija voda. Kategorizacijom se pojedini vodotoci i druge vode, polazeći od mjerila iz klasifikacije voda (članak 69. ovoga Zakona) razvrstavaju u skupine koje moraju zadovoljavati propisane uvjete kakvoće i drugih osobina vode.

Županijski plan za zaštitu voda mora biti u skladu s Državnim planom za zaštitu voda.

Članak 77.

Državni plan za zaštitu voda donosi Vlada Republike Hrvatske.

Županijski plan za zaštitu voda donosi županijska skupština na prijedlog "Hrvatskih voda".

Državni plan za zaštitu voda objavljuje se u "Narodnim novinama", a županijski plan za zaštitu voda u službenom glasilu županije, odnosno Grada Zagreba.

Članak 78.

Ako zbog smanjenog protoka ili drugih okolnosti prijete opasnost od pogoršanja kakvoće voda u vodotoku ili drugom prijemniku u koji se izlijevaju otpadne vode (izvanredno zagađenje), ravnatelj može zabraniti ili ograničiti ispuštanje otpadnih voda na određenom području, odnosno zabraniti ili ograničiti ispuštanje tehnoloških otpadnih voda osobama koje obavljaju određene djelatnosti.

Članak 79.

Ako je uslijed iznenadnog slučaja, kvara ili iz drugih razloga nastala opasnost zagađenja voda, pravna, odnosno fizička osoba u vezi sa čijim je djelovanjem ili propustom takva opasnost nastala, dužna je bez odgadanja o tome izvijestiti najbližu policijsku upravu.

Svaka osoba koja primijeti da je došlo do zagađenja voda ili da postoji opasnost nastanka zagađenja, dužna je o tome izvijestiti najbližu policijsku upravu.

Policijska uprava će o nastalom zagađenju, odnosno opasnosti od zagađenja voda izvijestiti najbližega županijskoga vodopravnog inspektora, odnosno najbližu organizacijsku jedinicu "Hrvatskih voda".

"Hrvatske vode", ili druga pravna osoba određena planom za zaštitu voda dužna je neposredno po saznanju o zagađenju voda ili nastanku opasnosti od zagađenja poduzeti mjere za njihovo sprečavanje, odnosno otklanjanje.

Troškove poduzetih mjera snosi pravna, odnosno fizička osoba zbog čijeg je djelovanja ili propusta došlo do zagađenja, odnosno opasnosti od zagađivanja.

članak 80.

Pravne i fizičke osobe koje u vezi s obavljanjem gospodarskih djelatnosti ili drugih aktivnosti za koje je potrebna vodoprivredna dozvola ispuštaju u vode opasne tvari, odnosno koje proizvode ili stavljaju u promet kemijske tvari i njihove pripravke koji mogu onečistiti vode, dužne su o tome voditi očevidnik i podatke dostavljati "Hrvatskim vodama".

Sadržaj i način vodenja očevidnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ravnatelj.

članak 81.

Sastav i kakvoća voda u vezi s provođenjem nadzora, poduzimanjem mjera i izricanjem kazni zbog povred određena o zaštiti voda iz ovoga Zakona, mogu se utvrditi samo na temelju analiza i nalaza ovlaštenih laboratorija.

Uvjete koje moraju ispunjavati ovlašteni laboratoriji, sadržaj i način davanja ovlasti propisuje ravnatelj uz suglasnost ravnatelja Državnog zavoda za normizaciju i mjeriteljstvo.

8. UREĐENJE VODOTOKA I DRUGIH VODA I ZAŠTITA OD ŠTETNOG DJELOVANJA VODA

a) Uređenje vodotoka i drugih voda

Članak 82.

Uređenjem vodotoka i drugih voda, prema ovome Zakonu, smatra se: gradenje, tehničko i gospodarsko održavanje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina i vodnih građevina za melioracijsku odvodnju, tehničko i gospodarsko održavanje vodotoka i vodnog dobra i drugi radovi kojima se omogućuje kontrolirani i neškodljivi protok voda i njihovo namjensko korištenje.

Članak 83.

Radovima tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka, vodnog dobra i vodnih građevina smatraju se osobito:

I. održavanje prirodnih i umjetnih vodotoka: oblaganje korita i obala kamenom, cementnim pločama, žičanim pleterom i sl., čišćenje, uklapanje nanosa i djelomično produbljavanje dna korita, ublažavanje zavoja bez značajnije promjene trase korita,

zemljani i slični radovi na uređenju i održavanju obala, zemljani radovi u inundacijskom pojasu, krčenje i košnja raslinja, obnavljanje, održavanje propusta i prijelaza do raspona od 5 m,

2. održavanje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina: popravci, pojačanja i obnavljanja nasipa, krčenje, košnja i radovi na vegetativnoj zaštiti građevina, zamjene oštećenih dijelova građevina,

3. održavanje vodnih građevina za melioracijsku odvodnju: čišćenje, tehničko i vegetativno održavanje građevina i pojasa uz građevine, zemljani radovi na manjim dopunama kanalske mreže, ublažavanju zavoja i nagiba, drenažni radovi, izrada tipskih propusta i sličnih objekata koji su sastavni dio kanalske mreže, njihovo obnavljanje i zamjena.

Radovima gospodarskog održavanja vodotoka i vodnog dobra smatraju se i zaštitne mjere uzgoja i sječe drveća i drugog raslinja. Ove mjere provode se u skladu s propisom koji donosi ravnatelj nakon prethodnog mišljenja ministra nadležnog za poslove šumarstva.

b) Zaštita od štetnog djelovanja voda

Članak 84.

Zaštita od štetnog djelovanja voda obuhvaća djelovanje i mjere za obranu od poplava, obranu od leda na vodotocima, zaštitu od erozija i bujica i za otklanjanje posljedica od takvih djelovanja. ž

članak 85.

U svrhu tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka i drugih voda, djelotvornog provođenja obrane od poplava i drugih oblika zaštite od štetnog djelovanja voda (zaobalne vode, bujične vode) na vodotocima i drugim ležištima voda utvrđuje se inundacijski pojas. U tom pojasu zabranjeno je obavljati radnje kojima se može pogoršati vodni režim i povećati stupanj ugroženosti od štetnog djelovanja voda.

Uređeni inundacijski pojas čini zemljište između korita vode i vanjskog ruba pripadajućih mu regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina uključujući i pojas zemljišta potreban za njihovo redovno održavanje.

Neuređeni inundacijski pojas čine:

- zemljište uz vodotoke koje je vodnogospodarskom osnovom, odnosno vodnogospodarskim planom ili dokumentom uređenja prostora rezervirano za gradenje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina,
- prirodne i umjetne retencije u granicama utvrđenim vodnogospodarskom osnovom, odnosno vodnogospodarskim planom ili dokumentom uređenja prostora.

Vanjsku granicu uredenog i neuređenog inundacijskog pojasa na državnim vodama određuje Državna uprava za vode na prijedlog "Hrvatskih voda", a vanjsku granicu uredenog i neuređenog inundacijskog pojasa na lokalnim vodama određuje županijska skupština na prijedlog "Hrvatskih voda". Granice inundacijskih pojaseva iz stavka 2. i 3. ovoga članka ucrtavaju se u katastarske planove i planove prostornog uređenja.

Obrana od poplava Članak 86.

Radi sprečavanja poplava i štetnog djelovanja poplavnih voda grade se i održavaju zaštitne vodne građevine, obavljaju zaštitni radovi i provode mjere obrane od poplava. Obrana od poplava može biti redovna i izvanredna. Redovna, odnosno izvanredna obrana od poplava proglašava se kada vodostaj dosegne visinu određenu planom obrane od poplava uz očekivanje daljnjeg porasta vodostaja.

Članak 87.

Obrana od poplava na državnim vodama provodi se u skladu s Državnim planom obrane od poplava koji donosi Vlada Republike Hrvatske.

Obrana od poplava na lokalnim vodama provodi se u skladu s planom obrane od poplava za slivno područje koji donose županijske skupštine na prijedlog "Hrvatskih voda".

Državni plan obrane od poplava objavljuje se u "Narodnim novinama", a plan obrane od poplava za slivno područje u službenom glasilu županije.

Članak 88.

Plan obrane od poplava sadrži osobito: mjere koje se moraju poduzeti prije ili u slučaju opasnosti od poplave, vodostaj pri kojem na pojedinim sektorima počinje redovna, odnosno izvanredna obrana, odredbe o opremi i materijalu koji se moraju pripremiti, pravne osobe koje provode obranu od poplave i imena stručnih organizatora obrane od poplave, dužnosti, odgovornosti i ovlaštenja za poduzimanje određenih radnji u vezi s obranom i način obavješćivanja o pojavama i mjerama u tijeku obrane od poplave.

Plan obrane od poplava sadrži i mjere za obranu od leda na vodotocima.

Članak 89.

Pravne i fizičke osobe dužne su radom i sredstvima (vozila, građevni materijal i dr.) sudjelovati u obrani od poplava ako nastupi opasnost u takvom opsegu da se obrana ne može osigurati sredstvima i zaposlenicima "Hrvatskih voda" i drugih pravnih osoba u čijem je djelokrugu obavljanje takvih poslova. U obrani od poplava dužne su u prvom redu sudjelovati pravne i fizičke osobe s područja ugroženih poplavom. Ako njihovo sudjelovanje nije dovoljno za otklanjanje neposredne opasnosti i posljedica od poplava odgovorna osoba određena planom obrane od poplava, zatražit će da u obrani sudjeluju i pravne osobe i građani s drugih područja.

Poglavarstva jedinica lokalne samouprave osiguravaju uvjete za provođenje planova obrane od poplava na njihovu području i izdaju naredbe o obavezi sudjelovanja pravnih osoba i građana iz stavka 1. ovoga članka u obrani od poplava.

Članak 90.

U slučaju opasnosti od poplava ravnatelj, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove prometa, može

privremeno ograničiti, odnosno zabraniti cestovni, željeznički odnosno riječni promet.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka kada je potrebno hitno postupiti zbog neposredne ugroženosti od poplava, akt o zabrani može donijeti nadležni rukovoditelj obrane od poplava.

Članak 91.

Pravne i fizičke osobe koje upravljaju akumulacijama dužne su koristiti ih na način kojim se osigurava prihvaćanje poplavnog vala.

Veličina zapremine, odnosno razina slobodnog prostora u akumulacijama i retencijama koja se mora održavati u pojedini

nim godišnjim razdobljima i uvjeti za ispuštanje voda određuje se vodopravnom dozvolom.

Obrana od leda

Članak 92.

Ako zbog stvaranja i nagomilavanja leda nastaju pregrade koje mogu prouzročiti poplavu ili ako bi zbog stvaranja i pokretanja leda moglo doći do oštećenja regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, mostova i drugih stalnih ili plovnih objekata na vodotoku, moraju se poduzeti mjere utvrđene planom obrane od poplava.

Mjere za obranu od leda radi zaštite mostova, plovnih i drugih objekata, koji su u vlasništvu pravnih i fizičkih osoba, poduzimaju te osobe.

U slučaju opasnosti iz stavka 1. ovoga članka ravnatelj, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove prometa, može privremeno ograničiti, odnosno zabraniti plovidbu na unutarnjim plovnim putevima.

Zaštita od erozija i bujica

Članak 93.

Područjem ugroženim od erozija, prema ovome Zakonu, smatra se područje na kojem zbog djelovanja površinskih ili podzemnih voda dolazi do ispiranja, podriivanja ili odronjavanja zemljišta i drugih sličnih štetnih pojava uslijed čega može doći do ugrožavanja života i zdravlja ljudi i njihove imovine te poremećaja u vodnom režimu.

Bujičnim tokovima, prema ovome Zakonu, smatraju se povremeni vodotoci, kao i stalni vodotoci u kojima zbog djelovanja kiša i topljenja snijega nastaju nagle promjene proticaja voda zbog kojih može doći do ugrožavanja života i zdravlja ljudi i imovine i poremećaja u vodnom režimu.

Bujični tokovi jakih erozijskih procesa koji ugrožavaju veća urbana naselja, industrijska postrojenja, magistralne i regionalne prometnice i melioracijske sustave unose se u popis državnih voda (članak 17. stavak 2.).

članak 94.

Radi sprečavanja i otklanjanja erozija i djelovanja bujica grade se i održavaju regulacijske i zaštitne vodne građevine, izvode zaštitni radovi i provode mjere zaštite.

Radovima za zaštitu od erozija i bujica smatraju se osobito: pošumljavanje, uzgoj i odriavanje zaštitne vegetacije, trasiranje, krčenje raslinja, čišćenje korita i drugi slični radovi.

Mjerama za zaštitu od erozija i bujica smatraju se osobito: zabrana i ograničavanje sječe drveća i grmlja, zabrana i ograničavanje vadenja pijeska, šljunka i kamena, zabrana odlaganja otpadnih tvari, odgovarajući način korištenja poljoprivrednog i drugog zemljišta i druge odgovarajuće mjere.

članak 95.

Gradenje vodnih građevina i izvođenja radova, odnosno mjera iz članka 94. ovoga Zakona na pojedinim slivnim područjima, osim na vodotocima i vodama iz popisa državnih voda, provodi se u skladu s planom upravljanja lokalnim vodama iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona.

c) Melioracijska odvodnja

Članak 96.

Sustav melioracijske odvodnje čini skup vodnih građevina i uređaja za odvodnjavanje suvišnih voda na poljoprivrednom i drugom zemljištu, kojima se neposredno i posredno omogućuje brže i pogodnije otjecanje površinskih ili podzemnih voda i osiguravaju povoljniji uvjeti korištenja i obavljanja gospodarskih i drugih djelatnosti.

Članak 97.

Vodne građevine za odvodnjavanje s obzirom na namjenu razvrstavaju se na osnovne i detaljne melioracijske objekte za odvodnju.

Osnovni melioracijski objekti za odvodnju jesu:

1. melioracijski vodotoci u koje se slijevaju sve vode iz određenog melioracijskog sustava (melioracijski objekti I. reda), te crpne stanice u melioracijskom sustavu,
2. glavni odvodni kanali za prihvatanje svih voda iz melioracijskog sustava ili dijela toga sustava, a koji se dovode putem detaljne kanalske mreže i odvede u melioracijske objekte I. reda (melioracijski objekti II. reda).

Detaljni melioracijski objekti za odvodnju jesu:

1. sabirni ili grupni kanali za prihvaćanje voda iz parcelnih ili detaljnih kanala i njihovo odvođenje u melioracijske objekte II. reda (melioracijski objekti III. reda),
2. parcelni ili detaljni kanali za neposredno prikupljanje voda s poljoprivrednih, odnosno drugih čestica i njihovo odvođenje u melioracijske objekte III. reda (melioracijski objekti IV. reda),
3. ostali objekti na melioracijskim kanalima (betonski, cijevni, pločasti i drugi propusti; čepovi, sifoni, betonske i kamene stepenice, brzotoci, obloge za zaštitu od erozija, ustave i sl.).

Članak 98.

Prijedlog za uređenje ili građenje novog melioracijskog sustava (u daljnjem tekstu: uređenje melioracijskog sustava) može podnijeti gradsko ili općinsko poglavarstvo ili najmanje 20% vlasnika ili katastarskih posjednika (u daljnjem tekstu: korisnici) zemljišta na području na kojem se predlaže uređenje takvog sustava.

Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se nadležnom gradskom ili općinskom vijeću. Uz prijedlog se dostavlja:

1. iskaz zemljišnih čestica za područje na kojem se predlaže uređenje melioracijskog sustava, s podacima o vlasnicima i korisnicima zemljišta,
2. idejno tehničko rješenje za uređenje melioracijskog sustava i
3. procjena troškova uređenja melioracijskog sustava uključujući i troškove osiguravanja zemljišta za osnovne melioracijske objekte, s prijedlogom rasporeda troškova na korisnike sustava.

Članak 99.

Gradsko ili općinsko poglavarstvo će nakon primitka prijedloga zatražiti od "Hrvatskih voda" stručno mišljenje o usklađenosti prijedloga s vodnogospodarskim planom, odnosno vodnogospodarskom osnovom slivnog područja, i prijedlog proslijediti gradskom ili općinskom vijeću koje donosi odluku o načelnom prihvaćanju prijedloga.

Ako gradsko ili općinsko vijeće donese načelnu odluku o prihvaćanju prijedloga odredit će rok za provođenje javne rasprave u svim katastarskim općinama u kojima se ima urediti melioracijski sustav i propisati način provođenja javne rasprave.

Članak 100.

Odluku o pristupanju uređenju melioracijskog sustava donosi županijska skupština na osnovi ocjene gospodarske opravdanosti i postojanja uvjeta za financiranje radova.

Sredstva za financiranje izvođenja radova na uređenju melioracijskog sustava osiguravaju se u proračunu županije i grada, odnosno općine na čijem se području izvode radovi.

Jedinica lokalne samouprave i uprave iz stavka 2. ovoga članka ima pravo raspisati posebnu naknadu radi povrata uložениh sredstava u uređenje melioracijskog sustava. Ova naknada se uvodi i plaća u skladu sa zakonom kojim se uređuje financiranje vodnog gospodarstva. Naknadu su dužni plaćati svi korisnici za koje je uređen melioracijski sustav.

Članak 101.

Županijska skupština u odluci iz članka 100. stavka 1. ovo ga Zakona može odlučiti da su detaljne melioracijske objekte dužni izvesti korisnici zemljišta i propisati uvjete za njihovo izvođenje.

Članak 102.

Izgrađeni melioracijski sustav može se koristiti nakon što je izdana vodopravna dozvola za njegovo korištenje.

Članak 103.

Tehničko i gospodarsko održavanje melioracijskog sustava obavlja se u skladu s planom iz članka 12. ovoga Zakona.

Korisnici melioracijskog sustava dužni su redovno održavati detaljne melioracijske objekte u skladu s odlukom koju donosi gradsko ili općinsko vijeće područja na kojem je sustav uređen. Ako se melioracijski sustav nalazi na području više gradova ili općina odluku donosi županijska skupština.

Odluka iz stavka 2. ovoga članka donosi se uz prethodno mišljenje "Hrvatskih voda".

Ako zbog neizvođenja radova održavanja osnovnih melioracijskih objekata nastane šteta na susjednom ili drugom zemljištu, korisnik koji nije izveo radove odgovara za riastalu štetu.

O visini naknade štete iz stavka 4. ovoga članka odlučuje posebna komisija koja se osniva u skladu s odlukom iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 104.

U svrhu odvođenja voda u melioracijskom sustavu za odvodnjavanje, mogu se ustanovljavati služnosti.

Na ustanovljavanje služnosti primjenjuju se odredbe članka 47. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 105.

Bliže propise o tehničkim, gospodarskim i drugim uvjetima za uređenje sustava za melioracijsku odvodnju, osnovama za tehničko i gospodarsko održavanje sustava donosi ravnatelj.

9. OGRANIČENJA PRAVA VLASNIKA I KORISNIKA ZEMLJIŠTA I POSEBNE MJERE RADI ODRŽAVANJA VODNOG REŽIMA

Članak 106.

Radi očuvanja i održavanja regulacijskih i zaštitnih te drugih vodnih građevina i sprečavanja pogoršanja vodnog režima, zabranjeno je:

1. na nasipima i drugim regulacijskim i zaštitnim vodnim građevinama kopati i odlagati zemlju, pijesak, šljunak, puštati i napasati stoku, prelaziti i voziti motornim vozilima izuzev na mjestima na kojima je to izričito dopušteno, te obavljati druge radnje kojima se može ugroziti sigurnost ili stabilnost tih građevina,
2. u uređenom inundacijskom pojasu orati zemlju, saditi i sjeći drveće i grmlje;
3. u uređenom inundacijskom pojasu i do udaljenosti od 20 m. od vanjske nožice nasipa podizati zgrade, ograde i druge građevine osim regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, vaditi kamen, glinu i ostale tvari, kopati i bušiti zdence, te bez vodopravnih uvjeta obavljati drugo bušenje tla,
4. u neuređenom inundacijskom pojasu obavljati radnje iz točke 2. ovoga stavka,
5. na melioracijskim kanalima za odvodnjavanje kojima upravljaju "Hrvatske vode" i do udaljenosti od 5 m od tih kanala potrebnoj za njihovo redovno održavanje orati i kopati zemlju, te obavljati druge radnje kojima se mogu oštetiti melioracijske vodne građevine ili poremetiti njihovo namjensko funkcioniranje,
6. u vodotoke i druge vode, akumulacije, retencije, melioracijske i druge kanale i u inundacijskom pojasu odlagati zemlju, kamen, otpadne i druge tvari, te obavljati druge radnje kojima se može utjecati na promjenu toka, vodostaja, količine ili kakvoće vode ili otežati održavanje vodnog sustava.

Iznimno, na zahtjev zainteresirane osobe "Hrvatske vode" mogu odobriti odstupanje od odredaba stavka 1. ovoga članka pod uvjetom da ne dolazi do ugrožavanja stabilnosti i sigurnosti vodnih građevina, odnosno pogoršanja postojećega vodnog režima i ako to nije suprotno uvjetima korištenja vodnog dobra utvrđenim ovim Zakonom.

Pravna osoba koja upravlja šumama u vlasništvu države može u inundacijskom pojasu obavljati uzgoj i sječu drveća, ako je to u skladu sa šumskogospodarskom osnovom na čije je odredbe, u dijelu koji se odnosi na

inundacijski pojas, pribavljena suglasnost "Hrvatskih voda".

Članak 107.

Ako radnjom iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nastane šteta, štetnik je dužan uspostaviti prijašnje stanje u roku koji odredi nadležni vodopravni inspektor na prijedlog "Hrvatskih voda".

Ako štetnik iz stavka 1. ovoga članka ne uspostavi prijašnje stanje, potrebne radove obaviti će "Hrvatske vode", uz obvezu štetnika na naknadu vrijednosti izvršenih radova.

Ako štetu nije moguće popraviti na način iz stavka 1. i 2. ovoga članka, štetnik je dužan naknaditi štetu u iznosu koji određuje vodopravni inspektor prema cjeniku koji donose "Hrvatske vode" uz suglasnost ravnatelja.

Članak 108.

Ceste, putovi i prijelazi na vodnom dobru, regulacijskim i zaštitnim vodnim građevinama moraju se održavati tako da se na njima ne skuplja, odnosno ne zadržava, voda koja može smanjiti njihovu otpornost i funkcionalnu sposobnost. Dok se takvo stanje ne uspostavi nadležno tijelo uprave zabraniti će rješenjem njihovo korištenje.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka za ceste, putove i prijelaze na državnim vodama donosi Državna uprava za vode, a za takve građevine na lokalnim vodama, nadležni županijski ured.

Članak 109.

Radi provođenja obrane od poplava, vlasnici i korisnici zemljišta na ugroženom području dužni su na zahtjev "Hrvatskih voda" dopustiti:

1. korištenje pijeska, šljunka, zemlje ili kamena s njihova zemljišta,
2. prijelaz osoba i prijevoznih sredstava preko njihova zemljišta.

Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ne dopusti korištenje tvari ili prijelaz, nadležni županijski ured rješenjem će naložiti postupanje u skladu s odredbom toga stavka.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na naknadu za iskorištenu tvar, odnosno nastalu stvarnu štetu. Ako se ne postigne sporazum, o visini naknade odlučuje sud.

Članak 110.

Vlasnici i korisnici zemljišta dužni su dopustiti prijelaz preko njihova zemljišta radi premjeravanja, snimanja ili obilježavanja u vezi s građenjem vodnih građevina i obavljanja radova tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka i vodnih građevina.

O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka rješava nadležni županijski ured. Žalba protiv ovoga rješenja ne odlaže izvršenje.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na naknadu stvarne štete. Ako se ne postigne sporazum, o visini naknade odlučuje sud.

Članak 111.

Vlasnicima i korisnicima zemljišta zabranjeno je bez vodopravne dozvole :

1. mijenjati ili presijecati tok podzemnih voda, odnosno koristiti te vode u opsegu kojim se ugrožava opskrba drugih osoba vodom za piće i tehnološke namjene, mineralna i termalna izvorišta, stabilnost tla i građevina,
2. mijenjati pravac ili jačinu toka površinske vode koja prirodno protječe ili otječe s njihova zemljišta.

Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka postupi suprotno odredbi toga stavka, županijski ured donijet će rješenje kojim zabranjuje protupravno ponašanje i nalaže uspostavu prijašnjeg stanja. Žalba protiv ovoga rješenja ne odgoda izvršenje.

O naknadi štete koja nastane zbog postupanja suprotnog odredbi stavka 1. ovoga članka odlučuje sud.

Članak 112.

Ako se odvođenje vode s nekog zemljišta ili dovođenje vode na zemljište ne može riješiti na drugi povoljniji ili ekonomičniji način, može se, uz naknadu, zasnovati pravo služnosti dovođenja, odnosno odvođenja vode.

Ako zainteresirane osobe iz stavka 1. ovoga članka ne postignu sporazum, o osnivanju služnosti i o visini naknade odlučuje županijski ured.

10. VODNA DOKUMENTACIJA

Članak 113.

Vodnu dokumentaciju čine: vodna knjiga, vodni katastri i očevidnik koncesija na vodama i vodnom dobru.

Članak 114.

U vodnoj knjizi vode se podaci o izdanim vodopravnim uvjetima i vodopravnim dozvolama. U vodnoj knjizi vode se podaci i o drugim odgovarajućim aktima koji su do stupanja na snagu ovoga Zakona izdani radi osiguravanja vodnog režima (vodoprivredni uvjeti, vodoprivredne suglasnosti, vodoprivredne dozvole).

U vodnu knjigu uvode se i sve naknadne promjene o stanju, pravima i obvezama iz akata iz stavka 1. ovoga članka.

Vodnu knjigu vode "Hrvatske vode".

Članak 115.

Vodne katastrofe čine: katastar voda, vodnog dobra i vodnih građevina, katastar korištenja voda i katastar zaštite voda.

U katastar voda, vodnog dobra i vodnih građevina unose se podaci o površinskim i podzemnim vodama, vodnom dobru regulacijskim i zaštitnim vodnim građevinama i vodnim građevinama za melioracijsku odvodnju.

U katastar korištenja voda unose se podaci o izvorištima i drugim ležištima voda za piće, tehnološke i druge potrebe i o vodnim građevinama i uređajima za zahvaćenje, kondicioniranje i raspodjelu voda.

U katastar zaštite voda unose se podaci o izvorima onečišćenja i zagađivanja, sustavima za odvodnju otpadnih voda i drugi odgovarajući podaci značajni za zaštitu voda.

Vodne katastre vode "Hrvatske vode".

Članak 116.

U očevidnik koncesija na vodama i vodnom dobru upisuju se podaci o odlukama i ugovorima o koncesijama na vodama i vodnom dobru.

Očevidnik iz stavka 1. ovoga članka vodi se neovisno o registru koncesija koji se vodi na temelju Zakona o koncesijama.

Članak 117.

Vodna dokumentacija vodi se i koristi prema načelu javnosti.

Svatko ima pravo zatražiti i dobiti podatke iz vodne dokumentacije uz odgovarajuću naknadu troškova za izvode iz te dokumentacije.

Iznimno iz stavka 1. ovoga članka propisom iz članka 118. ovoga Zakona može se ograničiti uvid i korištenje određenih podataka iz vodne dokumentacije.

Članak 118.

Bliže propise o sadržaju, obliku i načinu vođenja vodne dokumentacije, iznosu i naplati troškova za izvode i korištenju podataka iz te dokumentacije donosi ravnatelj.

Propisom iz stavka 1. ovoga članka osigurava se usklađenost katastra voda i katastra zaštite voda s informacijskim sustavom zaštite okoliša.

III. VODOPRAVNI AKTI

Članak 119.

Radi osiguravanja jedinstvenog vodnog režima i ostvarivanja upravljanja vodama u skladu s odredbama ovoga Zakona izdaju se vodopravni akti.

Vodopravni akti jesu: vodopravni uvjeti, vodopravna suglasnost, vodopravna dozvola i dozvolbeni nalog.

Vodopravni akti su upravni akti.

Na postupak izdavanja vodopravnih akata primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije propisan poseban postupak.

Zaposlenici "Hrvatskih voda" ovlaštteni za izdavanje vodopravnih akata moraju imati stručnu spremu i položen stručni ispit propisan za državne službenike.

Članak 120.

Kada prema ovome Zakonu vodopravne akte, osim dozvolbenog naloga, izdaje županijski ured nadležan za poslove upravljanja vodama, ili "Hrvatske vode", o žalbi odlučuje Državna uprava za vode.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka na vodopravne akte koji se izdaju uz potvrdu Državne uprave za vode žalba nije dopuštena. Protiv tih akata može se neposredno pokrenuti upravni spor.

Članak 121.

Bliže propise o sadržaju, obliku i načinu izdavanja vodopravnih akata, izdavanju izvoda, sadržaja i načinu vođenja očevidnika, posebnim troškovima. u vezi s izdavanjem akata i načinu njihova snošenja, te pohrani i čuvanju vodopravnih akata donosi ravnatelj.

1. VODOPRAVNI UVJETI

Članak 122.

Vodopravnim uvjetima određuju se uvjeti kojima mora udovoljavati dokumentacija za građenje novih i za rekonstrukciju postojećih građevina, te za izvođenje regionalnih i detaljnih geoloških istraživanja i drugih radova koji se ne smatraju građenjem a koji mogu trajno, povremeno ili privremeno utjecati na promjene vodnog režima (u daljnjem tekstu: drugi zahvati u prostoru).

Vodopravni uvjeti nisu potrebni za građenje i rekonstrukciju stambenih i drugih građevina u kojima se voda koristi isključivo za piće i sanitarne potrebe - ako se te građevine priključuju u vodoopskrbni sustav (članak 34.) i sustav javne odvodnje otpadnih voda (članak 74.).

Propisom iz članka 121 . ovoga Zakona mogu se bliže odrediti slučajevi iz stavka 1. ovoga članka za koje nisu potrebni vodopravni uvjeti.

Članak 123.

Vodopravne uvjete izdaju "Hrvatske vode".

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka vodopravne uvjete izdaju "Hrvatske vode" uz potvrdu Državne uprave za vode :

1. za građenje na međudržavnim vodama,
2. za građenje međunarodnih i magistralnih cjevovoda za transport opasnih tvari, magistralnih cesta i autocesta, željezničkih pruga, međunarodnih aerodroma, unutarnjih plovnih puteva, riječnih i morskih luka,
3. za građenje hidroelektrana i termoelektrana snage 20 MW i više, nuklearnih elektrana, rasklopnih postrojenja, trafostanica i dalekovoda napona 110 kV i više,
4. za građenje građevina, odnosno uređenje terena za skladištenje, obrađivanje ili odlaganje opasnog otpada.

U postupku izdavanja vodopravnih uvjeta za građenje unutarnjih plovnih puteva, riječnih i morskih luka, potrebno je pribaviti mišljenje ministarstva nadležnog za promet.

Članak 124.

Nadležno tijelo odbit će zahtjev za izdavanje vodopravnih uvjeta :

1. za građenje ili povećanje kapaciteta objekala za odvodnju otpadnih voda, ako nije donesena odluka o odvodnji otpadnih voda (članak 75.),
2. za povećanje kapaciteta postrojenja, odnosno promjenu tehnologije u djelatnosti u kojoj se ispuštaju otpadne vode koje je potrebno prije ispuštanja iz pogona pročišćavati, a u kojoj u proteklom razdoblju takve vode nisu pročišćavane - ako se novim ulaganjem ne osigurava pročišćavanje otpadnih voda za te objekte u

cjelini.

Članak 125.

Ako osoba kojoj su izdani vodopravni uvjeti, na objektima i uređajima za koje su ti vodopravni uvjeti izdani, namjerava obavljati preinake, mijenjati tehnologiju rada ili obaviti druge promjene koje mogu utjecati na vodni režim, dužna je zatražiti izmjenu vodopravnih uvjeta, odnosno nove vodopravne uvjete.

2. VODOPRAVNA SUGLASNOST

Članak 126.

Pravna ili fizička osoba kojoj su izdani vodopravni uvjeti, dužna je prije početka građenja, odnosno izvođenja drugih zahvata u prostoru, od nadležnog tijela iz članka 123. ovoga Zakona zatražiti vodopravnu suglasnost.

Vodopravnom suglasnosti potvrđuje se da je dokumentacija za građenje, odnosno druge zahvate u prostoru izvedena sukladno izdanim vodopravnim uvjetima.

Vodopravna suglasnost izdaje se u obliku klauzule na vodopravnim uvjetima.

Iznimno od stavka 3. ovoga članka u slučaju da dokumentacija za građenje ili za druge zahvate u prostoru nije izvedena sukladno vodopravnim uvjetima nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga članka donijet će rješenje kojim se odbija izdavanje vodopravne suglasnosti.

Vodopravnu suglasnost i rješenje iz stavka 4. ovoga članka nadležno tijelo dužno je izdati u roku od 15 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

Članak 127.

Vodopravni uvjeti na koje nije zatražena vodopravna suglasnost prestaju važiti istekom dvije godine od dana njihova izdavanja.

Vodopravni uvjeti za koje je izdana vodopravna suglasnost prestaju važiti istekom roka od dvije godine od dana izdavanja vodopravne suglasnosti, ako do toga dana nije podnesen zahtjev za izdavanje građevne dozvole, odnosno nisu započeti radovi na izvođenju radova za koje nije potrebna građevna dozvola.

3. VODOPRAVNA DOZVOLA

Članak 128.

Vodopravnom dozvolom dozvoljava se korištenje voda i određuju namjena, mjesto, način, uvjeti i opseg korištenja voda i ispuštanja pročišćenih i nepročišćenih voda, opasnih i drugih tvari koje mogu onečistiti ili zagaditi vode.

Vodopravnom dozvolom mogu se odrediti i posebni uvjeti kojima se u skladu s ovim Zakonom osiguravaju opća uporaba voda i zaštita javnih interesa na vodama.

Članak 129.

Vodopravna dozvola potrebna je za korištenje voda i ispuštanje otpadnih voda u vezi s obavljanjem gospodarske i druge djelatnosti i obavljanja drugih aktivnosti u kojima se zahvaćaju i koriste vode i ispuštaju otpadne vode, te za vađenje pijeska, šljunka i kamena na području značajnom za vodni režim (članak 53.).

Vodopravna dozvola potrebna je i za proizvodnju, odnosno stavljanje u promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka koji nakon uporabe dospijevaju u vodu.

Članak 130.

Vodopravna dozvola nije potrebna:

1. za korištenje voda iz članka 26. i 28. ovoga Zakona,
2. za korištenje voda iz javnog vodoopskrbnog sustava,
3. za radove iz članka 83. ovoga Zakona,
4. za korištenje voda za plovidbu,
5. za ispuštanje otpadnih voda domaćinstava i pravnih osoba koje koriste vode samo za potrebe i u granicama iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona, a otpadne vode ispuštaju u sustav javne odvodnje otpadnih voda,
6. za proizvodnju i promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka koji nakon uporabe dospijevaju u vode, a za koju je na temelju drugoga zakona potrebna dozvola koja se izdaje u postupku u kojem sudjeluje i Državna uprava za vode.

Propisom iz članka 121. ovoga Zakona bliže se određuju slučajevi iz stavka 1. ovoga članka za koje nije potrebna vodopravna dozvola.

Članak 131.

Vodopravnu dozvolu izdaje nadležni županijski ured po prethodno pribavljenom mišljenju "Hrvatskih voda".

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, vodopravnu dozvolu imaju "Hrvatske vode" uz potvrdu Državne uprave za vode:

1. za obavljanje djelatnosti ili druge aktivnosti u kojoj se zahvaća, odnosno korisnici voda iz međudržavnog vodotoka ili ispuštaju otpadne vode u međudržavni vodotok,
2. za obavljanje kemijske, tekstilne, kožarske, prehrambene, metalne, građevinske, naftne, te drugih djelatnosti u kojima se u procesu rada pojavljuju opasne tvari (članak 70.)
3. za obavljanje djelatnosti usluga u pomorskom i riječnom prometu (luke i pristaništa),
4. za postrojenja za proizvodnju električne energije kapaciteta 20 MW i više,
5. za djelatnosti transporta i skladištenja nafte, plina i drugih opasnih tvari,
6. za obavljanje vodoopskrbne djelatnosti kapaciteta vodovoda većeg od 10l/sec (članak 34. ovoga Zakona),
7. za obavljanje djelatnosti javne odvodnje otpadnih voda (članak 74.),
8. za vađenje pijeska, šljunka i kamena na unutarnjim plovnim putevima, osim u slučaju iz članka 130. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

Za izdavanje vodopravne dozvole iz stavka 2. točke 3. i točke 8. ovoga članka potrebno je pribaviti mišljenje ministarstva nadležnog za poslove prometa.

Članak 132.

Vodopravnu dozvolu za stavljanje u promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka, koji nakon uporabe dospijevaju u vode, izdaje Državna uprava za vode.

Članak 133.

Vodopravna dozvola izdaje se na određeno vrijeme, a najduže na vrijeme od 15 godina, a za korištenje voda na temelju ugovora o koncesiji na vrijeme za koje je koncesija izdana.

Zahtjev za produženje važnosti vodopravne dozvole može se podnijeti najranije šest a najkasnije dva mjeseca prije isteka važenja vodopravne dozvole.

Članak 134.

Pravo iz vodopravne dozvole prestaje:

1. istekom roka na koji je vodopravna dozvola izdana,
2. odricanjem od prava koje je korisnik stekao na temelju vodopravne dozvole,
3. zbog prestanka obavljanja djelatnosti za koju je vodopravna dozvola izdana,
4. zbog nekorištenja voda za koje je vodopravna dozvola izdana u vremenu dužem od jedne godine bez za to opravdanih razloga.

Prestanak prava iz vodopravne dozvole zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se rješenjem tijela koje je izdalo vodopravnu dozvolu.

4. DOZVOLBENI NALOZI

Članak 135.

Dozvolbeni nalog je akt koji se izdaje uz vodopravnu dozvolu, radi usklađivanja ponašanja i radnji korisnika vodopravne dozvole s uvjetima i obvezama iz tog akta.

Dozvolbenim nalogom nalaže se korisniku vodopravne dozvole da u određenom roku obavi neku radnju, izvrši ulaganje ili se uzdrži od nekog činjenja radi uklanjanja opasnosti od prijetećeg ili već nastalog poremećaja ili nesuglasnosti s uvjetima i obvezama iz vodopravne dozvole, te radi uspostavljanja stanja koje je u skladu s tim aktom.

Na oblik i način izdavanja dozvolbenog naloga odgovarajuće se primjenjuju odredbe o zaključku u upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 136.

Dozvolbeni nalog izdaje tijelo koje je izdalo vodopravnu dozvolu.

Dozvolbeni nalozi mogu se izdavati tijekom cijelog vremena važenja vodopravne dozvole.

Primjerak dozvolbenog naloga dostavlja se nadležnom vodopravnom inspektoratu.

Članak 137.

Protiv dozvolbenog naloga može se uložiti prigovor tijelu koje je izdalo vodopravnu dozvolu.

Nadležno tijelo će povodom prigovora rješenjem:

1. odbiti prigovor ako ustanovi da je neopravdan,
2. poništiti dozvolbeni nalog ako utvrdi da je prigovor opravdan i da nema osnove za njegovo izdavanje,
3. izmijeniti dozvolbeni nalog ako utvrdi da je prigovor djelomično opravdan.

Članak 138.

Rok za donošenje rješenja iz članka 137. stavka 2. ovoga Zakona je 15 dana od dana podnošenja prigovora.

Rješenje iz članka 137. ovoga Zakona je konačno. Prigovor ne odlaže izvršenje dozvolbenog naloga.

Članak 139.

Za neizvršenje dozvolbenog naloga može se izreći novčana kazna uz privremeno oduzimanje vodopravne dozvole ili novčana kazna uz oduzimanje vodopravne dozvole.

Novčana kazna iz stavka 1. ovoga članka izriče se u iznosu od 400,00 do 40.000,00 kuna.

Rješenje o izricanju kazne i o oduzimanju ili privremenom oduzimanju vodopravne dozvole donosi Državna uprava za vode.

Članak 140.

Vodopravna dozvola oduzet će se privremeno ako korisnik u roku određenom dozvolbenim nalogom ne obavi radnju, ne izvrši ulaganje ili se ne uzdrži od nekog činjenja naloženog u dozvolbenom nalogu, a zbog neizvršenja naloga ne prijete posljedice iz članka 141. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

Vodopravna dozvola može se privremeno oduzeti na vrijeme do šest mjeseci, u kojem se roku korisniku obustavlja pravo, koje je stekao na temelju tog akta.

Članak 141.

Vodoprivredna dozvola oduzet će se:

1. ako u određenom roku korisnik ne obavi radnje, ne izvrši ulaganje ili se ne uzdrži od nekog činjenja naloženog u dozvolbenom nalogu zbog čega mu je vodopravna dozvola privremeno oduzeta,
2. ako bi neizvršenje dozvolbenog naloga moglo dovesti do teške i neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili do poremećaja u gospodarstvu.

Korisnik kojem je oduzeta vodopravna dozvola može zatražiti izdavanje nove vodopravne dozvole istekom roka od šest mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja o njezinom oduzimanju.

IV. KONCESIJE NA VODAMA I VODNOM DOBRU

Članak 142.

Koncesijom se stječe pravo korištenja voda i javnog vodnog dobra, odnosno pravo obavljanja gospodarskih i drugih djelatnosti na vodama i javnom vodnom dobru.

Članak 143.

Koncesija na vodama i javnom vodnom dobru potrebna je:

1. za zahvaćanje voda za potrebe javne vodoopskrbe,
2. za korištenje vodne snage radi proizvodnje električne energije,
3. za korištenje vodne snage za pogon uređaja (osim proizvodnje električne energije),
4. za zahvaćanje voda za tehnološke i slične potrebe pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu sličnu djelatnost,
5. za crpljenje mineralnih i termalnih voda,
6. za zahvaćanje voda za melioracijsko navodnjavanje,
7. za uređenje plovnih putova na rijekama i jezerima, građenje umjetnih kanala i drugih građevina za plovidbu,
8. za građenje riječnih luka i lučkih uređaja,
9. za uzgoj riba u zatvorenim vodama i uzgoj riba u gospodarske svrhe u otvorenim vodama,
10. za gospodarsko i drugo korištenje javnog vodnog dobra s podizanjem trajnih građevina, odnosno ugradnjom uređaja,
11. za korištenje javnog vodnog dobra za športske i rekreacijske namjene s podizanjem trajnih građevina,
12. za vađenje pijeska i šljunka (članak 53. stavak 2.) bagerima ili drugim sličnim napravama.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka propisom iz članka 155. ovoga Zakona može se odrediti da se vode, odnosno javno vodno dobro za namjene iz stavka 1. točke 6. i 12. ovoga članka mogu koristiti i bez koncesije ako se radi o manjem opsegu korištenja bez podizanja trajnih građevina, odnosno ugradnje uređaja. Za takvo korištenje voda i javnog vodnog dobra "Hrvatske vode" i korisnik zaključuju ugovor u skladu s propisima o obveznopravnim odnosima.

Koncesija nije potrebna za ulaganja i radnje iz stavka 1. ovoga članka, koje se obavljaju u ime i za potrebe Države ako na osnovi toga druge pravne i fizičke osobe ne stječu stvarnopravne ovlasti.

Članak 144.

Koncesija za namjene iz članka 143. stavka 1. točke 2., 5., 7., 8., 9. i 12. dodjeljuje se na temelju javnog natječaja.

Koncesije za ostale namjene dodjeljuju se na temelju prikupljanja ponuda ili neposrednog zahtjeva, ako tijelo koje donosi odluku o koncesiji (članak 145.) ne odluči da se i u tim slučajevima za dodjelu koncesije

provede javni natječaj.

Koncesija se dodjeljuje na određeno vrijeme u skladu s propisom iz članka 155. ovoga Zakona.

Za dodjelu koncesije moraju se ispuniti uvjeti utvrđeni dokumentima prostornog uređenja.

Članak 145.

Odlukom o koncesiji određuju se osobito: objekt koncesije, predviđeni opseg korištenja voda, odnosno vodnog dobra, korisnici koncesije, namjene za koje se koncesija dodjeljuje, vrijeme trajanja koncesije, visina naknade ili osnova za određivanje visine naknade.

Odluka o dodjeli koncesije iz članka 143. ovoga Zakona donosi :

1. za postrojenje za proizvodnju električne energije snage 20 MW i više, za uređenje plovnih puteva na rijekama i jezerima, građenje umjetnih kanala i drugih građevina za plovidbu, za građenje riječnih luka i lučkih uređaja - Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske,

2. za postrojenja za proizvodnju električne energije snage od 5 do 20 MW, za zahvaćanje voda za potrebe javne vodoopskrbe kapaciteta većeg od 100 l/sec, za crpljenje mineralnih i termalnih voda i za uzgoj riba na površinama većim od 5 ha - Vlada Republike Hrvatske,

3. za postrojenja za proizvodnju električne energije snage do 5 MW (male hidroelektrane) za zahvaćanje voda za potrebe javne vodoopskrbe kapaciteta do 100 l/sec, za korištenje vodne snage za pogon drugih postrojenja, za zahvaćanje voda za tehnološke i slične potrebe pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu sličnu djelatnost, za zahvaćanje voda za melioracijsko navodnjavanje, za uzgoj riba na površinama manjim od 5 ha, te za vađenje pijeska i šljunka bagerima ili drugim sličnim napravama na području iz članka 53. stavka 2. ovoga Zakona - Državna uprava za vode,

4. za gospodarsko i drugo korištenje javnog vodnog dobra s podizanjem trajnih građevina, odnosno ugradnjom uređaja te za korištenje javnog vodnog dobra za sportske i rekreacijske namjene s podizanjem trajnih građevina - županijsko poglavarstvo.

Odluka o koncesiji donosi se nakon prethodno pribavljenog stručnog mišljenja "Hrvatskih voda", a za namjene iz članka 143. točke 7. i 8. ovoga Zakona potrebno je i prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove prometa.

Članak 146.

Na osnovi odluke o koncesiji zaključuje se ugovor o koncesiji.

Ugovorom o koncesiji u skladu s odlukom o koncesiji obvezno se utvrđuju : bliže namjene za koje se dodjeljuje koncesija, posebni uvjeti kojima u toku korištenja koncesije mora udovoljavati korisnik koncesije, visina naknade za koncesiju, uvjeti i način plaćanja naknade, jamstva korisnika koncesije, druga prava i obveze korisnika i davatelja koncesije, način razrješenja odnosa u slučaju prestanka koncesije prije isteka roka na koji se koncesija dodjeljuje.

Ugovor o koncesiji za namjene iz članka 145. stavka 2. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona zaključuju Državna uprava za vode i korisnik koncesije, a ugovor o koncesiji za namjene iz članka 145. stavka 1. točke 4. zaključuju "Hrvatske vode" i korisnik koncesije.

Članak 141.

Visina naknade za koncesiju određuje se ovisno o namjeni, opsegu i visini potrebnih ulaganja, pogodnostima i materijalnim učincima koji se postižu koncesijom, a u skladu s mjerilima određenim propisom iz članka 155. ovoga Zakona.

Tijelo koje donosi odluku o dodjeli koncesije može odlučiti da se koncesijska naknada plaća u simboličnom iznosu ako se koncesija dodjeljuje za komunalne potrebe jedinica lokalne samouprave ili za potrebe socijalne ili slične djelatnosti osim gospodarskih i drugih djelatnosti koje se obavljaju na tržišnim osnovama.

Osnove i mjerila za utvrđivanje visine naknade za koncesije određuju se propisom iz članka 155. ovoga Zakona.

Članak 148.

Prava i obveze korisnika koncesije iz ugovora o koncesiji mogu se prenijeti na drugu osobu uz suglasnost tijela koje je koncesiju dodijelilo.

Prava i obveze korisnika koncesije iz ugovora o koncesiji mogu pod uvjetima iz ovoga članka prijeći na drugu osobu na osnovi nasljedstva. Ako nasljednik prava iz koncesije nije određen oporukom nasljednici se mogu sporazumjeti da prava i obveze na osnovi koncesije prelaze samo na jednog ili više pojedinačno određenih nasljednika.

Radi stjecanja prava iz stavka 2. ovoga članka nasljednik je dužan u roku od tri mjeseca od dana pravomoćnosti odluke o nasljedstvu, Državnoj upravi za vode podnijeti zahtjev za izmjenu ugovora o koncesiji uz koji prilaže:

1. pravomoćnu odluku o nasljedstvu,
2. sporazum nasljednika o prijenosu prava na jednog ili više nasljednika ako se pravo korisnika koncesije prenosi samo na pojedine nasljednike, ,
3. dokaz o ispunjenju uvjeta koji su za korisnika koncesije određeni ugovorom o koncesiji.

Članak 149.

Ugovor o koncesiji prestaje važiti:

1. istekom vremena na koje je koncesija dodijeljena,
2. zbog smrti korisnika koncesija, ako se u skladu sa člankom 148. ovoga Zakona prava i obveze iz ugovora o koncesiji ne prenesu na određenog nasljednika,
3. ako je korisniku koncesije pravomoćnom odlukom suda ili nadležnog tijela uprave trajno zabranjeno obavljanje djelatnosti za koju je koncesija dodijeljena,
4. sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji.

U slučaju spora o prestanku važenja ugovora o koncesiji iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka, odlučuje sud.

U slučaju prestanka koncesije zbog isteka vremena za koje je koncesija dodijeljena (stavak 1. točka 1.)

pravo vlasništva na nekretninama, uređajima i stvarima koje neposredno služe za ostvarivanje koncesije, prelazi na Republiku Hrvatsku, ako odlukom i ugovorom o koncesiji nije drukčije određeno.

U slučaju prestanka koncesije iz razloga određenih u stavku 1. točke 2. i 3. ovoga članka korisnik koncesije dužan je uspostaviti prijašnje stanje, ako ugovorom o koncesiji nije drugačije ugovoreno, uz uvjet da time ne nastane šteta na vodnom dobru i da se ne pogoršava vodni režim.

Ugovorom o koncesiji može se odrediti da se u slučaju prestanka koncesije iz razloga navedenih u stavku 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka prava i obveze iz koncesije mogu prenijeti na novog korisnika koncesije pod uvjetom da takav koncesijski odnos može trajati najduže do isteka vremena na koje je koncesija dodijeljena prvom korisniku koncesije.

Članak 150.

Ugovor o koncesiji može se raskinuti prije isteka vremena na koje je koncesija dodijeljena:

1. ako korisnik koncesije nije u roku započeo, odnosno dovršio radove koje je trebao izvesti u skladu s ugovorom o koncesiji.
2. ako korisnik koncesije prestane kontinuirano obavljati djelatnost za koju je koncesija dodijeljena, a prava i obveze iz koncesije ne preuzme novi korisnik koncesije prema članku 149. stavku 4. ovoga Zakona, po isteku roka od šest mjeseci od dana kada je utvrđen prestanak obavljanja te djelatnosti.
3. ako korisnik koncesije samovoljno učini preinake na uređajima koje koristi pri ostvarivanju koncesije, ne održava građevine i uređaje ili samovoljno mijenja uvjete pod kojima je koncesija dodijeljena, radi čega nastaje opasnost od poremećaja u vodnom režimu ili može doći do povrede zakonitih prava drugih osoba na vodama i vodnom dobru, a u roku koji odredi nadležno tijelo ne uspostavi prijašnje stanje.

Ako se u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka ne postigne sporazum o raskidu ugovora o koncesiji, odlučuje sud.

Na raskid ugovora o koncesiji zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 149. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.

Korisnik koncesije s kojim je raskinut ugovor o koncesiji zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na naknadu štete zbog raskida toga ugovora.

Članak 151.

Korisnik koncesije dužan je poduzeti mjere za zaštitu života i zdravlja ljudi, zaštite okoliša i imovine drugih osoba u slučaju opasnosti od poplava, erozija ili drugih oblika štetnog djelovanja voda koja može nastati zbog građevina i uređaja podignutih na vodama i vodnom dobru na osnovi koncesije.

Članak 152.

Ako u toku trajanja koncesije nastanu promjene u vodnom režimu zbog kojih je u javnom interesu potrebno ograničiti opseg koncesije ili tražiti prilagođavanje s novonastalim stanjem, korisnik koncesije dužan je učiniti radnje, odnosno mjere koje mu u vezi s tim naloži davatelj koncesije, ili od njega ovlaštena pravna osoba.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka korisnik koncesije ima pravo na naknadu stvarne štete.

Članak 153.

Ugovoreni iznos naknade za koncesiju plaća se:

1. za koncesije iz članka 145. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona - u korist Državnog proračuna,
2. za koncesije iz članka 145. stavka 1. točke 3. i 4. - u korist proračuna županije, odnosno Grada Zagreba.

Članak 154.

Stručne poslove u vezi s pripremom odluka o koncesiji i stručni nadzor nad ispunjavanjem obveza iz ugovora o koncesiji obavljaju "Hrvatske vode".

Članak 155.

Bliže propise o vremenu na koje se koncesija dodjeljuje, osnovama za određivanje visine naknade za koncesiju, načinu provođenja natječaja i prikupljanju ponuda, manjem opsegu korištenja voda i vodnog dobra za koje koncesija nije potrebna, donosi Vlada Republike Hrvatske.

V. ORGANIZACIJA UPRAVLJANJA VODAMA

1. "HRVATSKE VODE"

Članak 156.

Za obavljanje poslova kojima se ostvaruje upravljanje državnim i lokalnim vodama ovim se Zakonom osniva pravna osoba čija je tvrtka: "Hrvatske vode"- pravna osoba za upravljanje vodama.

Skraćena tvrtka glasi: "Hrvatske vode". Sjedište "Hrvatskih voda" je u Zagrebu.

Na "Hrvatske vode" se, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, primjenjuju propisi koji vrijede za ustanove.

Članak 157.

Zadaća "Hrvatskih voda" jest trajno i nesmetano obavljanje javnih službi i drugih poslova kojima se ostvaruje upravljanje vodama u opsegu utvrđenom planovima i u skladu sa sredstvima koja se na temelju zakona i propisa donesenih na temelju zakona osiguravaju za takve namjene.

U vezi s obavljanjem javnih službi, "Hrvatske vode" imaju ovim Zakonom propisane javne ovlasti u okviru kojih donose upravne i druge akte, te odlučuju o pitanjima značajna za upravljanje vodama.

Članak 158.

Djelatnost "Hrvatskih voda" jest:

1. reguliranje i poboljšanje poslovanja u gospodarstvu - vodnom gospodarstvu (75.13 Nacionalne klasifikacije djelatnosti - u daljnjem tekstu: klasifikacija), .
2. istraživanje i eksperimentalni razvoj u tehničkim i tehnološkim znanostima (73.10,2 klasifikacije).
3. arhitektonske i inženjerske djelatnosti i tehničko savjetovanje (74.20 klasifikacije),
4. tehničko ispitivanje i analiza (74.30 klasifikacije).

Poslovi koje "Hrvatske vode" obavljaju u okviru djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka jesu :

1. priprema vodnogospodarskih osnova, vodnogospodarskih planova slivnih područja i planova kojima se ostvaruje upravljanje vodama,
2. izrada projektnih zadataka, konceptijskih rješenja, studija i investicijskih programa i revizija projektne dokumentacije,
3. uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda - praćenje stanja i kontrola vodotoka i drugih voda, organiziranje provođenja obrane od poplava i leda i zaštite od erozija i bujica, organiziranje građenja, tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka i vodnih građevina,
4. upravljanje melioracijskim sustavima za odvodnjavanje i navodnjavanje - organiziranje građenja, tehničkog i gospodarskog održavanja i njihova namjenskog korištenja,
5. korištenje voda - utvrđivanje zaliha voda, kontrola stanja zaliha voda, usklađivanje planova korištenja voda koje donose druge pravne osobe i kontrola njihova ostvarivanja, poduzimanje drugih mjera za namjensko i racionalno korištenje voda,
6. zaštita voda - praćenje i utvrđivanje kakvoće voda, organiziranje provođenja Državnog plana za zaštitu voda, usklađivanje planova za zaštitu voda jedinica lokalne samouprave i planova drugih osoba za ulaganje u zaštitu voda i kontrola njihova ostvarivanja, poduzimanje mjera za sprečavanje i saniranje onečišćenja voda,
7. upravljanje javnim vodnim dobrom,
8. vođenje vodne dokumentacije i jedinstvenoga informatičkog sustava o vodama,
9. stručni poslovi u vezi s davanjem koncesija na vodama i javnom vodnom dobru,
10. stručni nadzor nad provođenjem uvjeta iz vodopravnih akata i ugovora o koncesiji (vodni nadzor),
11. investitorski poslovi radi izvršavanja planova kojima se ostvaruje upravljanje vodama,
12. stručni nadzor nad građenjem vodnih građevina,
13. planiranje i prikupljanje sredstava za financiranje poslova i zadataka kojima se ostvaruje upravljanje vodama u skladu s posebnim zakonom i
14. drugi poslovi stavljeni u djelokrug ovim ili drugim zakonom i Statutom "Hrvatskih voda" (u daljnjem tekstu: Statut).

Članak 159.

Imovinu "Hrvatskih voda" čine:

1. sredstva i imovinska prava Javnoga vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda" čiji su "Hrvatske vode" pravni sljednik i javnih vodoprivrednih poduzeća za slivna područja iz članka 202. stavka 3. ovoga Zakona,
2. dio sredstava (imovine) javnih vodoprivrednih poduzeća za slivna područja koji se na temelju zakona prenosi na "Hrvatske vode" (članak 203.).

Imovinu "Hrvatskih voda" čine i druga sredstva koja ta pravna osoba ostvari u skladu sa Zakonom.

Ako "Hrvatske vode" u obavljanju svoje djelatnosti ostvare dobit, sredstva ostvarene dobiti mogu se koristiti isključivo za poboljšanje uvjeta rada i za ulaganja u poboljšanje vodnog sustava sukladno odluci Upravnog vijeća u sporazumu s ravnateljem.

Članak 160.

"Hrvatske vode" za svoje obveze odgovaraju cijelom svojom imovinom:

Republika Hrvatska solidarno i neograničeno odgovara za obveze "Hrvatskih voda".

Članak 161.

"Hrvatske vode" ne mogu bez suglasnosti ravnatelja stjecati, otuđiti ili opteretiti nekretnine i drugu imovinu čija vrijednost prelazi iznos određen Statutom.

Članak 162.

Organ upravljanja "Hrvatskih voda" je Upravno vijeće. Upravno vijeće ima sedam članova koje imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske. Članovi Upravnog vijeća prvenstveno se imenuju iz reda nositelja javnih funkcija i stručnjaka s područja upravljanja vodama, gospodarstva i javnih financija.

Članom Upravnog vijeća ne može biti osoba koja je u poslovnom odnosu s "Hrvatskim vodama".

Vlada Republike Hrvatske može člana Upravnog vijeća razriješiti i prije isteka vremena na koje je imenovan, a dužna ga je razriješiti ako nastupe okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 163.

Upravno vijeće :

1. donosi Statut, uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske,
2. donosi planove upravljanja vodama,
3. donosi financijske planove i godišnji obračun,
4. donosi odluku o unutarnjem ustrojstvu,
5. donosi opće akte potrebne za poslovanje "Hrvatskih voda" i druge akte koje prema ovome Zakonu donose "Hrvatske vode",
6. donosi poslovnik o svome radu,
7. razmatra izvješća direktora,
8. odlučuje o osnivanju društava kapitala ili druge pravne osobe i o ulaganjima u te pravne osobe,
9. odlučuje o preuzimanju zajmova iznad iznosa određenog Statutom,
10. imenuje članove drugih tijela "Hrvatskih voda", ako Statutom ili aktom kojim se takvo tijelo osniva nije drugačije određeno,

11. obavlja druge poslove i zadatke određene Statutom i općim aktima "Hrvatskih voda".

Akti iz stavka 1. točke 2., 3., 4., 8. i 9. ovoga članka donose se uz saglasnost ravnatelja.

Članak 164.

Upravno vijeće ima predsjednika kojeg biraju članovi tog Vijeća.

Članak 165.

Upravno vijeće raspravlja i odlučuje na sjednicama na kojima mora prisustvovati najmanje pet članova Vijeća. Odluke se donose većinom glasova prisutnih.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za donošenje odluka o pitanjima iz članka 163. stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 8. i 9. ovoga Zakona potrebna je dvotrećinska većina glasova svih članova Vijeća.

Članak 166.

Članovi Upravnog vijeća dužni su u svom radu i pri odlučivanju u Vijeću postupati prema načelu savjesnosti u skladu sa Zakonom i općim aktima "Hrvatskih voda".

Članovi Upravnog vijeća imaju pravo na naknadu za rad u Upravnom vijeću u skladu sa Statutom.

Članak 167.

Voditelj poslovanja "Hrvatskih voda" je direktor.

Direktor:

1. organizira poslovanje,
2. predstavlja i zastupa "Hrvatske vode",
3. poduzima sve pravne radnje u ime i za račun "Hrvatskih voda",
4. predlaže planove upravljanja vodama, financijske planove i godišnji obračun,
5. podnosi izvješća o stanju vodnog režima i poslovanju "Hrvatskih voda",
6. obavlja druge poslove i ovlasti sukladno Statutu.

Direktor je odgovoran za zakonitost rada "Hrvatskih voda".

Članak 168.

Direktora imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ravnatelja, na vrijeme od pet godina.

Uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja se imenuje za direktora određuju se Statutom.

Članak 169.

"Hrvatske vode" mogu imati i druga nadzorna i stručna tijela. Sastav, način osnivanja, djelokrug i način rada tih tijela određuju se Statutom ili drugim aktom koji se donosi na temelju Statuta.

Članak 170.

Unutarnje ustrojstvo "Hrvatskih voda" utvrđuje se posebnim općim aktom koje donosi Upravno vijeće uz suglasnost ravnatelja. Unutarnje ustrojstvo utvrđuje se u skladu s osnovama za unutarnje ustrojstvo određenim Statutom.

Za poslove operativnog upravljanja vodnim sustavom ustrojavaju se organizacijske jedinice,

1. Vodnogospodarski odjel za vodno područje sliva Save, sa sjedištem u Zagrebu,
2. Vodnogospodarski odjel za vodno područje sliva Drave i Dunava, sa sjedištem u Osijeku,
3. Vodnogospodarski odjel za vodno područje primorsko-istarskih slivova, sa sjedištem u Rijeci,
4. Vodnogospodarski odjel za vodno područje dalmatinskih slivova, sa sjedištem u Splitu,
5. Vodnogospodarski odjel za slivno područje Grada Zagreba, sa sjedištem u Zagrebu.

Vodnogospodarski odjeli nemaju pravne osobnosti.

Za neposredno obavljanje poslova iz članka 158. točke 3., 4., 5., 6. i 7. ovoga Zakona u sastavu vodnogospodarskih odjela ustrojavaju se vodnogospodarske ispostave za slivna područja.

Članak 171.

Statutom "Hrvatskih voda" utvrđuju se osobito: ovlasti i način odlučivanja pojedinih tijela i direktora, osnove za donošenje planova, osnove unutarnjeg ustrojstva, način i uvjeti raspolaganja sredstvima, način ostvarivanja odnosa s jedinicama lokalne samouprave u pitanjima upravljanja vodama, način ostvarivanja javnosti rada, te druga pitanja za koja je ovim ili drugim zakonom određeno da se uređuju statutom.

2. POSLOVI OSOBITO ZNAČAJNI ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Članak 172.

Poslovi osobito značajni za upravljanje vodama za čije se obavljanje moraju ispuniti posebni uvjeti propisani ovim Zakonom, odnosno propisom na osnovi ovoga Zakona jesu:

1. arhitektonske inženjerske djelatnosti (74.20 klasifikacije):

- izrada projektne dokumentacije za vodnogospodarske građevine i vodne sustave,

2. zemljani radovi (45. 11 klasifikacije):

- tehničko i gospodarsko održavanje vodnog dobra, regulacijskih i vodnih građevina i uređaja,

- tehničko i gospodarsko održavanje melioracijskih sustava za odvodnjavanje i navodnjavanje,

- tehnički radovi provođenja obrane od poplava i drugih oblika zaštite od štetnog djelovanja voda,

3. izgradnja hidrograđevinskih objekata (45.25 klasifikacije):

- uređenje vodotoka i drugih voda (regulacijski radovi),

4. uslužne djelatnosti u biljnoj proizvodnji (01.41 klasifikacije) :

- rukovanje sustavom za navodnjavanje,

5. skupljanje, pročišćavanje i distribucija vode (41.00 klasifikacije) :

- vodoopskrbna djelatnost (članak 31.),

6. uklanjanje otpadnih voda (90.00 klasifikacije):

- djelatnost javne odvodnje otpadnih voda (članak 74.).

Članak 173.

Obavljanje poslova iz članka 172. točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona na određenom slivnom području, "Hrvatske vode" povjeravaju pravnoj osobi koja ispunjava posebne uvjete iz članka 174. ovoga Zakona čije je sjedište na tom slivnom području. O povjeravanju poslova zaključuje se ugovor za razdoblje od jedne ili više godina. Ako na određenom slivnom području nije osnovana takva pravna osoba, poslovi se povjeravaju drugoj pravnoj osobi registriranoj za obavljanje takvih poslova.

Članak 174.

Posebne uvjete za obavljanje poslova iz članka 172. ovoga Zakona, a osobito potrebnu tehničku

opremljenost, stručnu osposobljenost zaposlenika, obvezu kontinuiranog obavljanja poslova, te poduzimanja posebnih mjera, propisuje ravnatelj.

Za upis poslova iz članka 172. ovoga Zakona kao predmeta poslovanja u sudski registar potrebna je suglasnost Državne uprave za vode o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

VI. NACIONALNO VIJEĆE ZA VODE

Članak 175.

Nacionalno vijeće za vode osniva se radi razmatranja sustavnih pitanja upravljanja vodama, usklađivanja različitih potreba i interesa te predlaganja mjera za razvoj i poboljšanje vodnog sustava u Republici Hrvatskoj.

Nacionalno vijeće za vode:

1. razmatra i daje mišljenje o prijedlozima zakona i drugih propisa kojima se uređuju pitanja u vezi s upravljanjem vodama,

2. razmatra provođenje zakona i propisa o upravljanju vodama,

3. razmatra prijedloge Vodnogospodarske osnove Hrvatske i planove upravljanja vodama koji se donose na državnoj razini,

4. razmatra sustav financiranja upravljanja vodama i način korištenja tako osiguranih sredstava,

5. razmatra potrebe koje se putem vodnog sustava ostvaruju u različitim djelatnostima i područjima života (uređenje naselja, poljoprivreda, energetika, plovidba, industrija, turizam i dr.).

U vezi s pitanjima koja razmatra, Nacionalno vijeće za vode daje mišljenja, utvrđuje stajališta i prijedloge, predlaže donošenje propisa i poduzimanje mjera.

Članak 176.

Nacionalno vijeće za vode ima predsjednika i deset članova koje na vrijeme od četiri godine imenuje Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske.

Predsjednik i članovi Nacionalnog vijeća za vode imenuju se iz reda zastupnika u Saboru Republike Hrvatske, te iz reda istaknutih znanstvenika i stručnih djelatnika iz područja upravljanja vodama i tome srodnih područja.

Članak 177.

Nacionalno vijeće za vode donosi poslovnik o svom radu. Stručne i druge poslove potrebne za rad Nacionalnog vijeća za vode obavlja Državna uprava za vode.

VII. NADZOR I UPRAVNE MJERE

Članak 178.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega kao i upravni nadzor nad "Hrvatskim vodama" u obavljanju prenijetih im poslova državne uprave obavlja Državna uprava za vode.

Ako županijski uredi nadležni za poslove upravljanja vodama smatraju da postoje određene nepravilnosti ili nezakovitosti u radu ili postupanju "Hrvatskih voda" iz članka 21. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine", br. 75/93.) radi kojih se mogu poduzeti mjere upravnog nadzora prijavit će to Državnoj upravi za vode.

O poduzetim mjerama ili razlozima za nepoduzimanje mjera iz stavka 2. ovoga članka Državna uprava za vode izvijestit će podnositelja prijave u roku mjesec dana od dana primitka prijave.

Članak 179.

Inspeksijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega provode Državna uprava za vode (u daljnjem tekstu : Državna vodopravna inspekcija) i županijski uredi nadležni za poslove upravljanja vodama (u daljnjem tekstu: županijska vodopravna inspekcija).

Poslove vodopravne inspekcije mogu obavljati i drugi državni službenici koje za to ovlasti ravnatelj.

Članak 180.

Vodopravna inspekcija nadzire osobito:

1. stanje vodotoka i drugih voda iz članka 2. ovoga Zakona,
2. tehničku ispravnost i namjensko korištenje vodnih građevina i uređaja,
3. korištenje voda i vodnog dobra u skladu sa Zakonom, vodopravnim aktima i ugovorom o koncesiji,
4. stanje onečišćenosti, odnosno zagađenja voda i provođenje mjera za zaštitu voda i izvršavanje uvjeta određenih vodopravnim aktima,

5. pripremu i provođenje mjera za obranu od poplava i drugih mjera zaštite od štetnog djelovanja voda.
6. zakonitost obavljanja djelatnosti iz članka 158. i 172. ovoga Zakona.

Članak 181.

Državna vodopravna inspekcija nadzire primjenu odredaba ovoga Zakona i drugih propisa i provođenje mjera u oblasti upravljanja vodama koje se odnose na izvršavanje međudržavnih obveza, radova i stanja vodnog sustava na međudržavnim, odnosno državnim vodama i vodama obalnog mora, pripremu i provođenje Državnog plana obrane od poplava i stanje vodnih građevina u vlasništvu države, pripremu i provođenje Državnog plana zaštite voda, postupanje u skladu s vodopravnim aktima iz članka 123. stavak 2. i članka 131. stavak 2. ovoga Zakona, te izvršavanje prava i obveza iz koncesije iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 3. ovoga Zakona.

Državna vodopravna inspekcija može neposredno obaviti poslove iz nadležnosti županijske vodopravne inspekcije na trošak te županije, kad ocijeni da se na drugi način ne mogu provesti odredbe ovoga Zakona ili drugih propisa donesenih na osnovi ovoga Zakona, a nadležna vodopravna inspekcija nije obavila inspekcijski nadzor u za to naloženom roku ili nije dovršila postupak u roku.

Članak 182.

Županijska vodopravna inspekcija nadzire primjenu odredaba ovoga Zakona, drugih propisa donesenih na osnovi njega i odluka županijskih skupština ili Gradska skupština Grada Zagreba, odnosno gradskih i općinskih vijeća te provođenje mjera u oblasti upravljanja vodama u slučajevima za koje prema članku 181. ovoga Zakona nije utvrđena nadležnost Državne vodopravne inspekcije.

Ako utvrdi da postoji osnova za postupanje iz nadležnosti Državne vodopravne inspekcije, vodopravna inspekcija iz stavka 1. ovoga članka može sama poduzeti neophodne mjere radi sprečavanja nastanka štete o čemu odmah izvještava Državnu vodopravnu inspekciju.

Članak 183.

U provedbi inspekcijskog nadzora vodopravni inspektor ovlašten je zahtijevati od odgovorne osobe u pravnoj osobi, odnosno od fizičke osobe kod koje obavlja inspekcijski nadzor da:

1. omogućiti izvršenje nadzora u radnim prostorijama,
2. dostavi na uvid sve potrebne podatke i dokumentaciju,
3. izvijesti o poduzetim mjerama za otklanjanje utvrđenih nedostataka,
4. organizira i omogućiti uzimanje uzoraka vode u svrhu njezine analize,
5. omogućiti izravan uvid u način obavljanja djelatnosti.

Troškovi analize uzoraka vode iz stavka 1. točke 4. ovoga članka podmiruju se iz sredstava Državnog proračuna, odnosno proračuna županije i Grada Zagreba. Ukoliko sastav vode ne odgovara propisanom, odnosno vodopravnom dozvolom utvrđenom sastavu, troškove podmiruje ta pravna, odnosno fizička osoba.

Članak 184.

Ako utvrdi da su povrijeđene odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenog na osnovi njega, vodopravni

inspektor će pismeno konstatirati nepravilnosti i nedostatke i rješenjem odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka vodopravni inspektor je ovlašten :

1. zabraniti građenje ili izvođenje drugih radova ako se izvode bez propisanih vodopravnih akata ili suprotno njima,
2. narediti privremenu obustavu rada, odnosno obavljanja djelatnosti,
3. zabraniti uporabu objekata ili uređaja,
4. zabraniti ili ograničiti korištenje voda,
5. zabraniti ili ograničiti ispuštanje opasnih tvari u vode,
6. zabraniti odlaganje otpadnih i drugih tvari na području na kojem to može utjecati na pogoršanje kakvoće vode,
7. narediti poduzimanje mjera za pročišćavanje zagađenih voda,
8. narediti otklanjanje šteta i uspostavu prijašnjeg stanja,
9. narediti privremeno oduzimanje predmeta kojim je počinjen prekršaj iz ovoga Zakona, do pravomoćnosti rješenja,
10. poduzeti druge mjere i radnje u skladu s ovim zakonom ili propisima donesenim na osnovi njega.

Članak 185.

Vodopravni inspektor predložit će Državnoj upravi za vode da po pravu nadzora poništi vodopravnu dozvolu izdanu protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na osnovi njega te privremeno, odnosno trajno, oduzimanje vodopravne dozvole iz razloga navedenih u članku 140. i 141. ovoga Zakona.

Članak 186.

Vodopravni inspektor može donijeti usmeno rješenje i odmah narediti njegovo izvršenje u slučaju kada je potrebno spriječiti radnju zbog koje može nastati neposredna opasnost za život i zdravlje ljudi, životinjski ili biljni svijet, odnosno veća materijalna šteta, a osobito:

1. ako bi nastala neposredna opasnost od poplava, izljeva vode ili pogoršanja stanja u tijeku poplave,
2. ako bi mogla nastati nestašica vode ili teškoće u opskrbi vodom,
3. ako postoji opasnost od zagađivanja vode ili je nastupilo zagađenje u opsegu u kojem to predstavlja neposrednu opasnost, za život i zdravlje ljudi ili za životinjski ili biljni svijet.

Pismeni otpravak usmenog rješenja mora se dostaviti stranci u roku od sedam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

Članak 187.

Protiv prvostupanjskog rješenja Državne uprave za vode donesenog na osnovi ovoga Zakona nije dopuštena

žalba.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, protiv rješenja Državne vodopravne inspekcije može se podnijeti žalba Državnoj upravi za vode u roku osam dana od primitka rješenja.

O žalbi odlučuje posebna komisija Državne uprave za vode koju imenuje ravnatelj.

Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 188.

Poslove vodopravnog inspektora može obavljati osoba koja, pored zakonom utvrđenih uvjeta za rad u tijelima državne uprave, ima visoku stručnu spremu građevinskog smjera i pet godina iskustva na poslovima upravljanja vodama i položen državni ispit za vodopravnog inspektora.

Poslove vodopravnog inspektora na zaštiti voda može obavljati i osoba koja ima visoku stručnu spremu kemijskog, biokemijskog, tehnološkog, inžinjersko-ekološkog ili kulturno-tehnčkog smjera i pet godina radnog iskustva na poslovima zaštite, da i položen stručni ispit za vodopravnog inspektora za zaštitu voda.

Program državnog ispita za vodopravnog inspektora propisuje ravnatelj.

Članak 189.

Vodopravni inspektori imaju posebnu iskaznicu, kojom se dokazuje njihovo službeno svojstvo i identitet.

Način vođenja očevidnika i obrazac iskaznice vodopravnog inspektora propisuje ravnatelj.

Članak 190.

Radi osiguranja provođenja odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na osnovi njega tijela državne uprave nadležna za poslove sanitarne inspekcije mogu:

1. zabraniti građenje ili uporabu građevina i uređaja, korištenje zemljišta i obavljanje gospodarske i druge djelatnosti u zoni sanitarne zaštite izvorišta koja služe za javnu opskrbu vodom za piće, odnosno za opskrbu mineralnom vodom - ako se time ugrožava zdravstvena ispravnost vode,
2. narediti otklanjanje nedostataka na građevinama i uređajima za opskrbu vodom za piće, koji mogu nepovoljno utjecati na količinu ili zdravstvenu ispravnost vode,
3. zabraniti uporabu vode za piće koja ne odgovara propisanim uvjetima glede kemijskih, fizikalnih, bakterioloških, bioloških i radioaktivnih osobina,
4. narediti pročišćavanje, dezinfekciju i provođenje drugih higijenskoepidemioloških mjera potrebnih radi poboljšanja zdravstvene ispravnosti vode za piće,
5. narediti poduzimanje drugih mjera potrebnih za zaštitu zdravstvene ispravnosti vode.

O poduzetim mjerama iz stavka 1. ovoga članka, tijela državne uprave nadležna za poslove sanitarne inspekcije izvjestit će nadležnu vodopravnu inspekciju.

Članak 191.

Odredbe članka 183. do 186. ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju i tijela državne uprave

nadležna za poslove sanitarne inspekcije pri poduzimanju mjera iz članka 190. ovoga Zakona.

Članak 192.

Ako pravna, odnosno fizička osoba u slučajevima iz članka 184. ovoga Zakona ne postupi prema rješenju vodopravnog inspektora, prisilit će se na izvršenje upravnom mjerom u visini desetorostruke prosječne plaće u Republici u proteklom tromjesečju. Svaka kasnija upravna mjera izriče se u dvostrukom iznosu.

Upravnu mjeru iz stavka 1. ovoga članka izvršavaju tijela nadležna za izvršenje novčanih kazni izrečenih za prekršaje. Ovaj iznos naplaćuje se u korist proračuna grada, odnosno općine, na čijem je području sjedište pravne osobe, odnosno na čijem području fizička osoba obavlja djelatnost.

Članak 193.

Poslove neposrednog nadzora nad stanjem voda i vodnih građevina radi sprečavanja, utvrđivanja i uklanjanja onečišćenja voda i oštećenja vodnih građevina obavljaju vodočuvari.

U obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga članka vodočuvari su ovlaštteni utvrđivati identitet osoba i podnositi prijave za prekršaje.

Vodočuvari imaju vodočuvarsku iskaznicu.

Propisom koji donosi ravnatelj određuju se uvjeti za obavljanje poslova vodočuvarske službe te oblik i sadržaj vodočuvarske iskaznice.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 194.

Novčanom kaznom u iznosu od 40.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1. ako u obavljanju vodoopskrbne djelatnosti ne osigura stalni i sustavni pregled vode, ne poduzima mjere za osiguravanje kakvoće vode i sanitarne ispravnosti uređaja (članak 35.),
2. ako ne poduzima propisane mjere sanitarne zaštite izvorišta (članak 40.),
3. ako bez vodopravne dozvole vadi pijesak, šljunak i kamen na području na kojem je propisana obveza pribavljanja takve dozvole ili te tvari vadi u količini većoj od dozvoljene (članak 53.),
4. ako neovlašteno koristi vodno dobro (članak 64.),
5. ako ne dopusti korištenje vodnog dobra za namjene iz članka 59. ovoga Zakona (članak 62.),
6. ako u vode ispušta opasne i druge tvari ili ih odlaže na područje gdje postoji mogućnost onečišćenja, odnosno zagađivanja voda suprotno odredbama ovog Zakona (članak 10. stavak 2.),
7. ako ne pročišćava otpadne tehnološke vode (članak 72. stavak 1. točka 1.),
8. ako ne odstranjuje opasne tvari (članak 73.),
9. ako iz sustava lokalne odvodnje ispuštaju vode iznad dozvoljenih graničnih vrijednosti (članak 72. stavak 1. točka 2.),

10. ako ne ukloni nedostatke na uređajima za odvodnju otpadnih voda uslijed čega se onečišćuju podzemne vode (članak 74. stavak 2.),
11. ako otpadne vode ne ispušta u skladu s odlukom o odvodnji otpadnih voda (članak 75. stavak 1.),
12. ako ne provodi mjere utvrđene planom za zaštitu voda (članak 76.),
13. ako ne postupi u skladu sa zabranom, odnosno ograničenjem ispuštanja otpadnih voda ili drugim propisanim mjerama za vrijeme niskog vodostaja (članak 78.),
14. ako ne obavijesti policijsku upravu o nastalom onečišćenju ili zagađenju voda, odnosno o opasnosti od onečišćenja ili zagađenja u vezi s njenim djelovanjem ili propustom (članak 79. stavak 1.),
15. ako bez ovlasti obavlja analize sastava i kakvoće vode (članak 81.),
16. ako ne provodi mjere utvrđene planom obrane od poplava i leda (članka 87.),
17. ako ne vodi, odnosno ne vodi ažurno vodnu dokumentaciju (članak 103. stavak 3. i članak 115. stavak 5.),
18. ako bez vodopravne suglasnosti obavlja radove građenja ili druge radove za koje je takva suglasnost obavezna ili radove ne izvodi u skladu s vodopravnom suglasnošću (članak 126. stavak 1.),
19. ako bez vodopravne dozvole obavlja djelatnost za koju je takva dozvola potrebna ili takvu djelatnost ne obavlja u skladu s vodopravnom dozvolom, odnosno stavlja u promet ili proizvodi kemijske tvari i njihove pripravke bez vodopravne dozvole (članak 129. i 130.),
20. ako bez ugovora o koncesiji obavlja djelatnost, odnosno radnje za koje je propisana obveza pribavljanja koncesije (članak 143.),
21. ako kao korisnik koncesije ne poduzima mjere za zaštitu života i zdravlja ljudi i imovine drugih osoba (članak 151.),
22. ako kao korisnik koncesije ne obavi radnje naložene mu radi usklađivanja s promjenama u vodnom režimu (članak 152. stavak 1.),
23. ako obavlja poslove iz članka 172. ovoga Zakona bez upisa u sudski registar (članak 174.),

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 50.000,00 kuna.

Članak 195.

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1. ako bez vodopravne dozvole koristi vodu za namjene i u količini koja prolazi opseg opće uporabe (članak 27. i 28.),
2. ako koristi vodu suprotno odluci o privremenom ograničenju ili trajnoj obustavi korištenja voda (članak 29.),

3. ako u roku od 48 sati ne prijavi nalaz podzemnih voda prilikom izvođenja rudarskih radova, drugih iskopa i bušenja tla (članak 30. stavak 1.),
4. ako ne dopusti uvid, uzimanje podataka i obavljanje potrebnih ispitivanja podzemnih voda (članak 30. stavak 2.),
5. ako u obavljanju vodoopskrbne djelatnosti ne dostavlja podatke o provođenju mjera za osiguranje odgovarajuće kakvoće vode (članak 35.),
6. ako suprotno propisu o graničnim vrijednostima opasnih i drugih tvari u septičke, odnosno sabirne jame ispušta otpadne vode (članak 72. stavak 1. točka 3.),
7. ako ne vodi propisane očevidnike o ispuštanju u vode opasnih i štetnih tvari (članak 80.),
8. ako ne sudjeluje u obrani od poplava kada je na to obavezan u skladu s planom obrane od poplava (članak 89.),
9. ako ne poštuje privremeno ograničenje, odnosno zabranu cestovnog, željezničkog, odnosno riječnog prometa (članak 90. stavak 1.),
10. ako kao korisnik akumulacije ne poduzme mjere kojima se osigurava prihvaćanje poplavnog vala (članak 91. stavak 1.),
11. ako ne poduzima mjere obrane od leda (članak 92. stavak 2.),
12. ako ne održava objekte detaljne melioracijske odvodnje u skladu s odlukom županijske skupštine (članak 103.),
13. ako postupi suprotno zabranama propisanim radi očuvanja i održavanja regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina i sprečavanja pogoršanja vodnog režima (članak 106. stavak 1. točka 1., 2., 4., 5. i 6.)
14. ako na području na kojem je to zabranjeno podiže građevine i obavlja druge radove (članak 106. stavak 1. točka 3.),
15. ako ceste, puteve i prijelaze na vodnom dobru, regulacijskim i zaštitnim vodnim građevinama ne održava na propisani način, odnosno koristi suprotno zabrani (članak 108. stavak 1.),
16. ako ne dopušta korištenje pijeska, šljunka i kamena, odnosno ne dopušta prijelaz preko zemljišta radi provođenja obrane od poplava (članak 109. stavak 1. i 2.),
17. ako ne dopušta prijelaz preko zemljišta radi održavanja vodnih građevina (članak 110. stavak 1.),
18. ako mijenja ili presijeca tok podzemnih voda, odnosno koristi vode u opsegu kojim se ugrožavaju prava drugih osoba mineralna i termalna izvorišta, stabilnost tla i građevina (članak 111. stavak 1. točka 1.),
19. ako mijenja pravac ili jačinu toka površinske vode koja protječe ili otječe preko njegova zemljišta (članak 111. stava točka 2.),
20. ako ne omogući provedbu upravnog nadzora u skladu s člankom 183. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu 2.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 196.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 na kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1. ako ne postupa u skladu s odlukom gradskog, odnosno općinskog vijeća o uvjetima korištenja vode iz javnih zdenaca crpki i sl. objekata koji nisu uključeni u sustav organizirane komunalne djelatnosti (članak 37.),
2. ako ne vodi propisane očevidnike o zahvaćanju i korištenju vode (članak 39. stavak 1.),
3. ako ne vodi propisane očevidnike o izvađenim količinama pijeska, šljunka i kamena (članak 54.),
4. ako se koristi vodnim dobrom za odmor i rekreaciju suprotno odluci gradskog, odnosno općinskog vijeća (članak 63.)
5. ako ne uspostavi prijašnje stanje (članak 107.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu 1.000,00 do 5.000,00 kuna.

Članak 197.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna, odnosno fizička osoba :

1. ako ne dostavlja podatke iz očevidnika o zahvaćenim i iskorištenim količinama vode (članak 39. stavak 1.),
2. ako ne dostavlja podatke iz očevidnika o količini i kakvoći izvađenog pijeska, šljunka ili kamena (članak 54.),
3. ako ne dostavlja podatke iz očevidnika o ispuštanju opasnih i štetnih tvari (članak 80.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna.

Članak 198.

Iznos novčane kazne iz članka 137. ovoga Zakona i kazne za prekršaje iz članka 194. do 197. ovoga Zakona uplaćuju se u korist županijskog proračuna i namjenski koristi za financiranje radova uređenja vodotoka i drugih voda na slivnom području na kojem je prekršaj učinjen.

Članak 199.

Pored kazne izrečene za prekršaj prema počinitelju prekršaja iz članka 194. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona mogu se poduzeti i zaštitne mjere oduzimanje vozila, opreme i pribora s kojima je prekršaj učinjen.

Zaštitna mjera iz stavka 1, ovoga članka može se izreći na vrijeme do šest mjeseci, a u slučaju ponovljenog prekršaja u roku od dvije godine mogu se trajno oduzeti sredstva rada iz stavka 1. ovoga članka bez prava na naknadu.

IX. PRIJELAZNE I ZAKLJUČNE ODREDBE

1. PROVOĐENJE STATUSNIH PROMJENA U JAVNIM VODOPRIVREDNIM PODUZEĆIMA I POČETAK RADA "HRVATSKIH VODA"

Članak 200.

"Hrvatske vode" pravni su sljednik Javnog vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda".

"Hrvatske vode" ustrojiti će se i započeti s djelovanjem u skladu s odredbama ovoga Zakona do 1. srpnja 1996. godine.

Danom upisa "Hrvatskih voda" u sudski registar prestaje s djelovanjem Javno vodoprivredno poduzeće "Hrvatska vodoprivreda", a imovina, prava i obveze toga poduzeća postaju imovinom, pravima i obvezama "Hrvatskih voda". Istim danom zaposlenici Javnoga vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda", postaju zaposlenicima "Hrvatskih voda".

Članak 201.

"Hrvatske vode" dužne su donijeti Statut u roku od 30 dana od dana upisa u registar.

Do imenovanja direktora "Hrvatskih voda" poslove zakonskog zastupnika te pravne osobe obavljat će direktor Javnoga vodoprivrednoga poduzeća "Hrvatska vodoprivreda".

Do konstituiranja upravnog vijeća "Hrvatskih voda" ovlasti tog organa obavljat će Upravni odbor Javnoga vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda".

Članak 202.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona vlasnička i osnivačka prava na javnim vodoprivrednim poduzećima za slivna područja prelaze na županije, odnosno Grad Zagreb, na čijem je području sjedište tih poduzeća.

Poduzeća iz stavka 1. ovoga Zakona organizirat će se kao društva kapitala u vlasništvu osnivača i uskladiti svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona do 1. srpnja 1996. godine.

Iznimno od stavka 2. ovoga članka Javno vodoprivredno poduzeće za sliv zadarskog područja - Zadar, Javno vodoprivredno poduzeće za slivno područje Krke - Šibenik i Javno vodoprivredno poduzeće za slivno područje Dubrovnika prestaju s radom 1. srpnja 1996. godine, a OOUR "Krka", Knin prestaje s radom danom stupanja na snagu ovoga Zakona. Imovina, prava i obveze tih pravnih osoba prelaze na "Hrvatske vode" koje preuzimaju i zaposlenike tih javnih poduzeća.

Članak 203.

Pravne osobe iz članka 202. stavak 2. ovoga Zakona će do organiziranja u društva kapitala:

1. predati na upravljanje "Hrvatskim vodama" nekretnine koje su prema ovome Zakonu u vlasništvu države, županija, odnosno Grada Zagreba (zaštitne i regulacijske vodne građevine, čuvarnice, melioracijske vodne građevine i dr.),

2. izdvojiti iz svoje imovine radi prijenosa u vlasništvo "Hrvatskih voda" odgovarajući dio nekretnina (poslovne zgrade i prostorije s pripadajućim zemljištem) koje se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona koriste za obavljanje poslova iz članka 158. ovoga Zakona i izvršavanje javnih ovlasti koje sada obavljaju

javna vodoprivredna poduzeća za slivna područja a ovim se Zakonom stavljaju u djelokrug "Hrvatskih voda",

3. prenijeti na "Hrvatske vode" neutrošena sredstva vodoprivredne naknade, te odgovarajuća potraživanja i obveze koje se podmiruju iz sredstava vodoprivredne naknade,

4. predati "Hrvatskim vodama": vodne knjige, katastre voda, tehničku i drugu odgovarajuću dokumentaciju koja se odnosi na upravljanje vodama i melioracijskim sustavima.

Članak 204.

Radi utvrđivanja imovine, prava, obveza i dokumentacije (u daljnjem tekstu : imovina) koja se u skladu sa članom 203. ovoga Zakona prenosi na "Hrvatske vode" osniva se posebna komisija za svako javno vodoprivredno poduzeće slivnog područja.

Komisiju iz stavka 1. ovoga članka sporazumno osnivaju Javno vodoprivredno poduzeće "Hrvatska vodoprivreda" i javno vodoprivredno poduzeće slivnog područja.

Komisija sastavlja zapisnik o utvrđivanju imovine na temelju kojeg se zaključuje sporazum o njezinom prijenosu. Nacrt sporazuma se prije potpisivanja dostavlja na suglasnost ravnatelju.

U slučaju izostanka sporazuma iz stavka 3. ovoga članka, odluku o izdvajanju imovine donosi arbitražna komisija. Arbitražna komisija sastoji se od pet članova od kojih po dva člana imenuje svako javno vodoprivredno poduzeće, a predsjednika imenuje ravnatelj.

Sporazum iz stavka 3. ovoga članka i odluka arbitraže iz stavka 4. ovoga članka imaju svojstvo javne isprave podobne za upis u zemljišne knjige.

Članak 205.

"Hrvatske vode" preuzet će zaposlenike pravnih osoba iz članka 202. ovoga Zakona potrebne za obavljanje poslova iz članka 158. ovoga Zakona, koje sada obavljaju javna vodoprivredna poduzeća slivnih područja, a ovim se Zakonom stavljaju u nadležnost "Hrvatskih voda".

Preuzimanje zaposlenika obaviti će se na osnovi sporazuma između "Hrvatske vodoprivrede" i javnoga vodoprivrednog poduzeća za slivno područje.

Ako se ne postigne sporazum o preuzimanju zaposlenika iz stavka 1. ovoga članka, preuzimanje će se obaviti na osnovi rješenja koje donosi ravnatelj. Ovo je rješenje konačno.

2. PRIVATIZACIJA DRUŠTAVA KAPITALA KOJA OBAVLJAJU VODNOGOSPODARSKU

DJELATNOST

Članak 206.

Društva kapitala iz članka 202. stavka 2. ovoga Zakona te društva s ograničenom odgovornošću u vlasništvu Javnoga vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda" (u daljnjem tekstu: društva kapitala) podliježu privatizaciji.

Privatizacijom iz stavka 1. ovoga članka mora se obuhvatiti najmanje 51% temeljnog kapitala društva kapitala koje se privatizira.

Za donošenje odluke o privatizaciji potrebno je prethodno mišljenje Državne uprave za vode.

Na privatizaciju društva kapitala iz ovoga članka primjenjuju se odredbe Zakona o privatizaciji.

OSTALE PRIJELAZNE I ZAKLJUČNE ODREDBE

Članak 207.

U roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona nadležni javni pravnikopravitelj podnijet će zahtjev za upis nekretnina iz članka 60. ovoga Zakona u zemljišne knjige kao javno vodno dobro u vlasništvu Republike Hrvatske.

Iznimno odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na zemljišne čestice iz članka 58. ovoga Zakona koje su aktom o nacionalizaciji, konfiskaciji ili na drugoj osnovi, osim na temelju raspolaganja prijašnjih vlasnika pretvorene u društveno vlasništvo dok se u skladu s posebnim zakonom ne riješi njihov pravni položaj.

Članak 208.

Vodoprivredni uvjeti, vodoprivredne suglasnosti i vodoprivredne dozvole izdane prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona imaju pravnu valjanost vodopravnih akata iz ovoga Zakona.

Članak 209.

Pravnim, odnosno fičkim osobama, korisnicima voda i javnoga vodnog dobra iz članka 143. ovoga Zakona za čije je korištenje, prema ovome Zakonu obavezna koncesija, a ispunjavaju propisane uvjete, dodijelit će se koncesija bez provođenja natječaja.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su, u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti zahtjev za dodjelu koncesije. Ako u tom roku ne podnesu zahtjev prestaje im pravo korištenja voda, odnosno javnoga vodnog dobra.

Članak 210.

Do donošenja vodnogospodarskih osnova, odnosno vodnogospodarskih planova na područjima za koja nisu doneseni takvi akti, vodopravni akti mogu se izdavati i na osnovi postojeće dokumentacije.

Članak 211.

Rješenja o ovlaštenim laboratorijima izdana u skladu s Pravilnikom o ovlaštenim laboratorijima ("Narodne novine", br. 40/91.) prestaju važiti istekom roka od tri mjeseca od dana stupanja na snagu propisa iz članka 81. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 212.

Iznimno od odredbe članka 188. ovoga Zakona poslove županijskoga vodopravnog inspektora, odnosno vodopravnog inspektora Grada Zagreba, mogu obavljati i osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovane vodopravnim inspektorom a imaju peti (V/1) stupanj stručne sprema građevinskog smjera.

Članak 213.

Propisi iz članka 27. stavka 2., članka 32. stavka 2., članka 37., članka 41. stavka 1., članka 42. stavka 1., članka 75. stavka 3., članka 98. stavka 2., članka 100. i članka 103. stavak 2. smatraju se propisima iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne samouprave koje ih donose.

Članak 214.

Sabor Republike Hrvatske donijet će u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Vodnogospodarsku osnovu Hrvatske iz članka 211. stavka 2. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske donijet će:

1. u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 15. stavka 3., članka 16. stavka 3., članka 17. stavka 2. i članka 155. ovoga Zakona,

2. u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 70. stavka 3., članka 71. stavka 4. i akte iz članka 77. stavka 1. i članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

Državna uprava za vode donijet će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 85. stavka 4. ovoga Zakona.

Ministar zdravstva donijet će u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propis iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona.

Ravnatelj u suglasnosti s ministrom pomorstva utvrdit će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakon crte razgraničenja kopnenih voda i voda mora iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

Ravnatelj donijet će:

1. u roku mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 118., članka 121. i članka 174. stavka 1 ovoga Zakona.

2. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 23., članka 39. stavak 2., članka 43., članka 54. stavka 2., članka 72., članka 80., stavka 2., članka 81. stavka 2. članka 105., članka 188 stavka 3., članka 189. i članka 193 ovoga Zakona.

Županijska skupština, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donijet će:

1. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 72., članka 75. stavka 2. i članka 103. stavka 2. ovoga Zakona,

2. u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz članka 77. stavka 2., članka 85. stavka 4. i članka 87. stavka 2. ovoga Zakona.

3. u roku dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz članka 22. stavka 2. i članka 41. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

Općinsko ili gradsko vijeće, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donijet će u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz članka 37., članka 41. stavka 2., članka 63. stavka 1., članka 65. stavka 2. i članka 103. stavka 2. ovoga Zakona.

"Hrvatske vode" u suglasnosti s ravnateljem donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz članka 55. stavka 1. i članka 107. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 215.

Do donošenja propisa iz članka 214. ovoga Zakona ostaju na snazi :

1. Uredba o kategorizaciji vodotoka ("Narodne novine" br. 15/81.),
2. Uredba o klasifikaciji voda ("Narodne novine", 15/81.),
3. Uredba o maksimalno dozvoljenim koncentracijama opasnih tvari u vodama i obalnom moru ("Narodne novine", br. 2/84.),
4. Odluka o utvrđivanju površina vodnih područja ("Narodne novine", br. 33/67.),
5. Odluka o utvrđivanju slivnih područja u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", br. 23/91.),
6. Pravilnik o uvjetima koje moraju ispunjavati laboratoriji koji se bave ispitivanjem kvalitete voda ("Narodne novine", br. 40/91.),
7. Pravilnik o obliku i načinu vođenja vodnih knjiga i o izvacima iz vodnih knjiga ("Narodne novine", br. 17/78.),
8. Pravilnik o izdavanju vodoprivrednih uvjeta, vodoprivrednih suglasnosti i vodoprivrednih dozvola ("Narodne novine", br. 6/92.),
9. Plan za zaštitu voda od zagađivanja ("Narodne novine", br. 22/86.),
10. Plan za obranu od poplava ("Narodne novine", br. 13/92.),
11. Uputstvo o načinu vođenja očevidnika o izvršenim inspekcijskim pregledima u vodoprivredi ("Narodne novine", br. 3/89.),
12. Uputstvo za vođenje očevidnika o učestalosti ispuštanja u vode opasnih i štetnih tvari, količini i sastavu tih tvari i načinu dostavljanja podataka javnim vodoprivrednim poduzećima ("Narodne novine", br. 9/90.).

Članak 216.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Zakon o vodama ("Narodne novine", br. 53/90., 9/91., 61/91., 26/93., 43/93. i 95/94.), osim odredbe članka 103. do 114., članka 115. stavka 1., članka 116. do 120. koje prestaju važiti 30. lipnja 1996. godine i glave V. koja prestaje važiti u roku određenom zakonom kojim se uređuje financiranje vodnog gospodarstva (članci 121. do 143.),

2. Članak 8. Zakona o određivanju poslova iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne samouprave i uprave ("Narodne novine", br. 75/93.),

3. Zakon o preuzimanju Zakona o osnovama režima voda važnih za dvije ili više Republika, odnosno autonomnih pokrajina i U međudržavnim vodama koji se u Republici Hrvatskoj primjenjuje kao republički zakoni ("Narodne novine", br. 53/91.)

4. Odredbe Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima ("Narodne novine", br. 19/74., 39/75., 17/77. i 18/81.) u dijelu u kojem se odnose na vodno dobro.

Članak 217.

Do početka rada "Hrvatskih voda", Javno vodoprivredno poduzeće "Hrvatska vodoprivreda" obavljat će sve poslove i ovlasti koje su ovim Zakonom stavljene u djelokrug "Hrvatskih voda".

Ovlasti i obveze "Hrvatskih voda" propisane ovim Zakonom, koje prema Zakonu o vodama ("Narodne novine", br. 53/90., 9/91., 61/91., 26/93., 43/93. i 95/94.) izvršavaju javna vodoprivredna poduzeća za slivna područja, izvršavat će ta poduzeća do 30. lipnja 1996. godine.

Članak 218.

Radi pravodobne provedbe Uredaba članka 203., 204. i 205. ovoga Zakona Upravni odbor "Hrvatske vodoprivrede" će na prijedlog direktora tog poduzeća i uz suglasnost ravnatelja do 31. ožujka 1995. godine donijeti privremeni akt o unutarnjem ustrojstvu "Hrvatskih voda".

Članak 219.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana njegove objave u "Narodnim novinama", a primjenjuje se od 1. siječnja 1996. godine.

Klasa: 325-01/94-01/12

Zagreb, 13. prosinca 1995.

ZASTUPNIČKI DOM SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednik Zastupničkog doma Sabora

akademik Vlatko Pavletić, v. r.